

1 KORINTHE

6:1-18

Paulus over rechtszaken tussen christenen,
onrecht verdragen en het breken met
zondige levenswijzen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/1-korinthe/6-1-18

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Tucht binnen de gemeente en daarbuiten	3 min	5
2	Geschillen tussen christenen	3 min	6
3	Lezing van 1 Korinthe 6:1-11	2 min	8
4	Jezus over rechtszaken en onrecht verdragen	2 min	10
5	God komt de vergelding toe	2 min	11
6	Je verdediging aan God toevertrouwen	2 min	13
7	Rechtszaken en de reputatie van de gemeente	2 min	14
8	Heiligen zullen de wereld en engelen oordelen	5 min	15
9	Wie moeten geschillen in de gemeente beslissen?	5 min	17
10	Afzien van een schadeclaim na een dodelijk ongeval	3 min	20
11	Paulus gebruikt zijn wettelijke rechten	2 min	22
12	Muziekuitgevers die gemeenten aanklagen	3 min	23
13	Onrecht verdragen als christelijk discipel	3 min	24
14	Schade vermijden zonder terug te slaan	3 min	26

15	Broeders benadelen en vergelding zoeken	3 min	28
16	Wie zijn de onrechtvaardigen in vers 9?	5 min	29
17	Beschrijft de zondenlijst gemeenteleden?	5 min	32
18	Vallen in zonde of leven zonder berouw	3 min	34
19	Vergeving en blijvende gevolgen van zonde	3 min	36
20	Zonde, verslaving en psychologische verklaringen	2 min	38
21	Aanleg en verantwoordelijkheid voor gedrag	3 min	39
22	Veranderde levens met blijvende verleidingen	3 min	40
23	Bevrijding van verlangens en strijd tegen lust	3 min	41
24	Verleiding en gedrag onderscheiden	2 min	43
25	Reiniging en wandelen in de Geest	4 min	44
26	Psychische klachten en geestelijk leven	4 min	46
27	Schizofrenie en geestelijke verklaringen	2 min	48
28	De leus: alles is mij geoorloofd	3 min	49
29	De vier voorschriften uit Jeruzalem	5 min	51

30	Voedselvrijheid rechtvaardigt geen ontucht	4 min	53
31	Ons lichaam behoort aan Christus	3 min	56
32	Ontucht en de verontreiniging van het lichaam	3 min	57
	Om verder te lezen		59

1

Tucht binnen de gemeente en daarbuiten

Laten we nu 1 Korinthe hoofdstuk 6 opslaan. In hoofdstuk 5 en 6 uit Paulus, zoals ik de vorige keer al zei, zijn verontwaardiging over een paar berichten die hij over de gemeente in Korinthe heeft gehoord. Het ene was dat er een opvallend geval van hoererij in de gemeente werd getolereerd. Het andere is dat er christenen waren die met rechtszaken naar niet-christenen gingen. Beide gedeelten laten zien dat Paulus een strikte scheiding voor ogen had tussen de manier waarop de dingen in de samenleving als geheel zouden verlopen en de manier waarop ze in de gemeente zouden moeten functioneren.

Aan het einde van hoofdstuk 5 had hij de gemeente verteld dat ze tucht moesten uitoefenen over degene die schuldig was en hem uit de gemeente moesten zetten, omdat hij niet voldeed aan de normen waartoe het christendom iemand roept. Daarna vermeldt hij dat hij zoiets niet bij niet-christenen zou proberen te doen. Dat is niet zijn terrein. Dat is niet wat hij wil doen, en het is ook niet zijn roeping. Als apostel van Jezus Christus is hij niet geroepen om te oordelen over degenen die buiten de gemeente zijn, in de zin dat er tuchtmaatregelen tegen hun gedrag worden genomen. Maar hij is wel geroepen om dat te doen ten aanzien van degenen die in de gemeente zijn.

Toen ik die beperking aanbracht met betrekking tot tuchtmaatregelen, bedoelde ik natuurlijk dat het onmogelijk is om geen oordeel te vormen over het gedrag van degenen buiten de gemeente. Maar er is zeker een verschil. Aan de ene kant kun je tegen een zondaar zeggen dat zijn gedrag verkeerd is. Dat moeten we doen. Het hoort eenvoudigweg bij evangelisatie om mensen te laten weten dat hun gedrag in Gods ogen in strijd is met de wet en dat ze wat dat betreft met God in het reine moeten komen. Dat is het ene. Daarmee oordeel je over hun gedrag. Het andere is dat we onszelf daadwerkelijk in de positie achten om onze normen aan hen op te leggen. Binnen de gemeente kan dat en moet dat gebeuren. Niet onze normen, maar Gods normen.

De gemeente is Gods volk, is Gods tempel, is het lichaam en de bruid van Christus. Daarom is het niet alleen gepast, maar ook noodzakelijk om de normen van Christus binnen de gemeenschap van christenen te handhaven. Maar die normen opleggen aan mensen die geen christen zijn, is iets waar Paulus geen voorstander van is. Dan bedoel ik dat hij zichzelf in de positie zou plaatsen om tuchtmaatregelen te nemen en het morele gedrag van mensen buiten de gemeente te corrigeren.

2

Geschillen tussen christenen

Terwijl de gemeente had nagelaten te oordelen over dingen die binnen de gemeente gebeurden, gingen sommigen van hen juist naar rechters buiten de gemeente om problemen af te handelen die intern waren. Het ging om zaken waarbij twee christenen een juridisch geschil hadden. De ene partij meende dat de andere hem onrecht had aangedaan op een manier die door de rechtbank of door een vorm van arbitrage rechtgezet moest worden. In plaats van naar iemand uit de eigen kring te gaan om de zaak voor hen te beslissen, die op te lossen en vrede te stichten, volgden ze de gebruikelijke weg van een gerechtelijke procedure buiten de gemeente, via de wereldlijke rechtbanken.

Paulus maakte duidelijk dat dit om twee redenen verkeerd was. Ten eerste: als je problemen moet oplossen waarbij je moet bepalen wat goed en verkeerd is, waarom zou je dan naar heidenen gaan? Hun hele begrip van goed en verkeerd is niet gevormd door het Woord van God. Het is logischer om naar mensen te gaan die iets van gerechtigheid weten, als je hen wilt laten beslissen over wat rechtvaardig is. Als zulke arbitrage dus al nodig is, moet die door christenen worden uitgevoerd, niet door de niet-christenen daarbuiten.

De vuile was van de gemeente buitenhangen en die in het openbaar laten zien, zoals gebeurt wanneer twee christenen hun geschil voor de rechtbank uitvechten, is een slecht getuigenis. Het getuigt eenvoudigweg van verkeerd denken als je meent dat de rechters in de wereldlijke rechtbanken even helder zouden zien wat goed en verkeerd is als christenen, terwijl ze zelf heidenen en afgodendienaars zijn. Daarom zou het veel logischer zijn om naar christenen te gaan.

Maar een tweede reden waarom het verkeerd is, geeft hij aan, is dat dit soort zaken onder christenen helemaal niet zou moeten voorkomen. Aan de ene kant zouden christenen elkaar geen dingen moeten aandoen die volgens de wet strafbaar zijn. Ze zouden elkaar geen onrecht moeten aandoen. Ten tweede zouden christenen, als ze het slachtoffer zijn van onrecht, bereid moeten zijn dat te verdragen, zoals Jezus dat deed en zoals Jezus dat leerde en zoals Paulus dat duidelijk in zijn eigen leven heeft voorgeleefd.

Met andere woorden, het hoogste is dat er helemaal geen geschillen van die aard zouden zijn. Christenen zouden andere christenen geen onrecht moeten aandoen. En degenen die merken dat hun onrecht wordt aangedaan, zouden bereid moeten zijn dat genadig te verdragen, in plaats van het voor de rechtbank uit te vechten en hun rechten op te eisen. Als ze die mate van volwassenheid en genade niet hebben en toch het gevoel hebben dat ze genoegdoening moeten zoeken, dan zouden ze dat op zijn minst onder christenen moeten doen, niet onder niet-christenen. Dat is wat Paulus hier zegt.

3

Lezing van 1 Korinthe 6:1-11

We hebben het nu over de eerste elf verzen, die ik graag wil voorlezen. Nadat we het

hele gedeelte hebben gelezen, zullen we de verzen afzonderlijk bespreken.

Durft iemand van u, die een geschil heeft met een ander, zijn recht te zoeken bij de onrechtvaardigen en niet bij de heiligen? Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En als door u de wereld geoordeeld wordt, zou u dan ongeschikt zijn voor de meest onbeduidende rechtszaken? Weet u niet dat wij engelen zullen oordelen? Hoeveel te meer dan alledaagse dingen? Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn. Tot beschaming zeg ik u dit. Is er dan onder u niemand die wijs is, zelfs niet één, die in staat zou zijn een oordeel te vellen in een geschil tussen zijn broeders? Integendeel, de ene broeder spant tegen de andere broeder een rechtszaak aan, en dat voor ongelovigen. Dan is er al volledig sprake van verlies onder u, dat u onder elkaar rechtszaken hebt. Waarom lijdt u niet liever onrecht? Waarom laat u zich niet liever benadelen? U echter doet onrecht en benadeelt, en dat nog wel aan broeders! Of weet u niet dat onrechtvaardigen het Koninkrijk van God niet zullen beërven? Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknapen, mannen die met mannen slapen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers zullen het Koninkrijk van God niet beërven. Sommigen van u zijn dat wel geweest, maar u bent schoongewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God.

1 KORINTHE 6:1-11

4

Jezus over rechtszaken en onrecht verdragen

Voordat we de tekst lezen, heb ik jullie eigenlijk al verteld wat de klacht van Paulus was en wat volgens hem beter zou zijn. We zullen de tekst doornemen om bij elk vers dat enige toelichting nodig heeft een paar punten te bespreken. Hij geeft aan dat de christenen geschokt zouden moeten zijn. Hoe durven ze, vraagt hij, voor ongelovigen naar de rechter te stappen? Ik zou willen dat er in onze eigen samenleving, in de gemeente, over datzelfde punt zo'n ontzetting en verontwaardiging bestond. Het komt wel degelijk voor dat christenen naar de rechter stappen om hun rechten te verdedigen.

Natuurlijk kunnen christenen zich, wanneer ze dit doen, soms, waarschijnlijk meestal, rechtvaardigen door te zeggen: 'Paulus zei dat je niet tegen een broeder naar de rechter moest stappen, en degene die ik aanklaag is een verzekeringsmaatschappij of een onderneming of iemand die geen christen is.' Maar volgens mij gaat dit voorbij aan waar het om gaat. Jezus zei:

en als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed;

MATTHEÛS 5:40

Hij zei:

Stel u zo snel mogelijk welwillend op tegenover uw tegenpartij, terwijl u nog met hem onderweg bent; opdat de tegenpartij u niet misschien aan de rechter overlevert en de rechter u aan de gerechtsdienaar overlevert en u in de gevangenis geworpen wordt.

MATTHEÛS 5:25

Hoe kun je er zeker van zijn dat je dat kunt doen? Je kunt dat doen door die persoon te geven wat hij wil, of door niet vast te houden aan wat je zelf wilt.

Iemand zal zeggen: 'Maar daarmee laat je toch gewoon over je heen lopen. Daarmee maak je jezelf tot een voetveeg. Daarmee maak je jezelf kwetsbaar voor uitbuiting. Als mensen erachter zouden komen dat christenen niet naar de rechter stappen om voor zichzelf gerechtigheid te zoeken, dan zouden mensen gewoon misbruik maken van christenen.' Misschien. Als dat zou gebeuren, dan zou dat zijn wat Jezus is overkomen. Dan zou dat zijn wat de apostelen is overkomen. Reageren door het onrecht te verdragen en toe te laten dat we benadeeld worden, is precies doen wat Jezus en de apostelen in soortgelijke situaties deden.

5

God komt de vergelding toe

Maar het is niet zo dat je helemaal niet verdedigd zult worden als je jezelf niet verdedigt. Dat staat in elk geval niet bij voorbaat vast. Want als je jezelf niet verdedigt, geef je God de ruimte om je te verdedigen. Dat zei Paulus in Romeinen hoofdstuk 12. In zekere zin betrek je God er juist als je verdediger bij als je jezelf niet verdedigt. In Romeinen 12:17 zei Paulus:

Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen.

ROMEINEN 12:17

Jezelf wreken betekent dat iemand je onrecht aandoet en dat je er vervolgens voor zorgt dat je genoegdoening krijgt. Je laat het rechtzetten, zodat je geen onrecht meer wordt aangedaan, maar degene die je onrecht heeft aangedaan, heeft moeten betalen voor de schade die hij je heeft berokkend. Dat is precies wat je volgens Paulus niet moet doen.

Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen. Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.

ROMEINEN 12:18-19

Als je onrecht is aangedaan, wreek jezelf dan niet.

Wraak is gerechtigheid. Er moet gerechtigheid zijn, en wij zouden een hartstochtelijk verlangen naar gerechtigheid moeten hebben. God heeft dat zeker. Er is bijna niets wat bij de profeten duidelijker naar voren komt dan dat God een God is Die gerechtigheid eist. En Hij is ontzet wanneer rechtbanken bijvoorbeeld het recht verdraaien doordat rechters steekpenningen aannemen. Daardoor winnen de rijken het in de rechtbank altijd van de armen, omdat de armen geen steekpenningen kunnen betalen. Dit is iets wat in het Oude Testament steeds weer terugkomt als een klacht van God. Hij wil dat er recht wordt gedaan.

Als we niet naar de rechter stappen, betekent dat niet dat we niet in gerechtigheid geloven. Het betekent niet dat we vinden dat zondaars niet voor hun kwaad gestraft zouden moeten worden. Het betekent eenvoudig dat we onszelf niet zien als degenen die geroepen zijn om die vergelding uit te voeren, want God heeft gezegd:

Ik neem zelf wel wraak.

Die komt Hem toe. Het is aan Hem om te wreken. En Paulus maakt duidelijk dat dit betekent dat het niet aan ons is om te wreken. God zegt dat Hij zal vergelden.

6

Je verdediging aan God toevertrouwen

Paulus geeft ook aan dat we, door onszelf niet te wreken, God de ruimte geven om te wreken. Als we onszelf wreken, blijft er voor God niets meer te doen. Als wij zelf het recht laten geschieden, laten we God geen ruimte om iets te doen. We nemen Zijn taak in eigen hand. Als we die niet in eigen hand nemen, laten we die in Zijn handen. Zeggen: 'Ik zal mezelf niet wreken, ik zal mezelf niet verdedigen', is dus niet een andere manier om te zeggen: 'Ik zal geen verdediging hebben.' Het is een manier om te zeggen: 'Ik zal mijn verdediging in Gods handen laten, en ik zal me neerleggen bij Zijn beslissing in deze zaak. Of Hij me nu snel verdedigt en me nu in het gelijk stelt, of dat Hij dat op de oordeelsdag doet, dat zal Zijn beslissing zijn. En Zijn beslissingen kunnen alleen maar juist zijn. Die van mij kunnen vaak verkeerd zijn. Daarom moet ik de zaak aan God overlaten. Me door mensen laten benadelen is eenvoudigweg de weg volgen die Jezus Zelf heeft gevolgd en onderwezen.'

Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold, en
toen Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem Die
rechtvaardig oordeelt;

1 PETRUS 2:23

Dat staat in 1 Petrus hoofdstuk 2, rond vers 23, ergens daar. En in 1 Petrus hoofdstuk 4, vers 19, wordt ons gezegd hetzelfde te doen. Daar staat:

Daarom, laten ook zij die lijden naar de wil van God, hun zielen
aan Hem, als de getrouwe Schepper, toevertrouwen in het doen
van het goede.

1 PETRUS 4:19

Als je erom bekendstaat dat je jezelf niet verdedigt, volgt daar niet uit dat je noodzakelijkerwijs voortdurend het slachtoffer zult zijn en dat je nooit gewroken of in het gelijk gesteld zult worden. Dat kan inderdaad wel gebeuren. Over christenen is heen gelopen, soms hun hele leven lang, soms eeuwen achtereen voordat ze in het

gelijk werden gesteld. Maar uiteindelijk gebeurt dat wel. En christenen zijn mensen die de dingen op de lange termijn bekijken, vanuit de eeuwigheid, vanuit het vereffenen van de rekeningen wanneer uiteindelijk alles wordt afgewogen. En we weten zeker dat, als we in dit leven nooit gewroken worden, er in het volgende leven wraak wacht op degenen die dat verdienen.

7

Rechtszaken en de reputatie van de gemeente

We hebben zelfs medelijden met degenen die straf verdienen. We hebben er geen bezwaar tegen dat hun bestraffing nog uitblijft. Eerlijk gezegd zou ik liever zien dat ze in dit leven gestraft worden dan te moeten bedenken dat de straf die ze zullen krijgen eeuwige gevolgen zal hebben. Maar ik zou liever zien dat ze in dit leven door God geoordeeld worden, niet door mij, want dat is wat ons wordt opgedragen. Waarom zouden christenen dan tegen andere christenen naar de rechter stappen en vergelding en wraak enzovoort zoeken?

Het voornaamste punt van verontwaardiging in vers 1 is de nadruk op de onrechtvaardigen:

voor mensen die onrecht doen.

Zoals we iets verderop zullen zien, zegt hij:

Waarom zou je jezelf überhaupt verdedigen?

Die gedachtegang begint hij in vers 7. Maar in de eerste zes verzen is zijn voornaamste zorg dat ze naar de verkeerde mensen gaan wanneer ze zaken hebben waarvan ze vinden dat ze die niet kunnen laten rusten. Dat betekent dat ze uitspraken zullen krijgen van mensen die geen geestelijk inzicht hebben. En ze zullen ook de schandalen van de gemeente in de openbaarheid brengen. Niet dat we zoveel te verbergen hebben, maar als deze dingen in eigen kring kunnen worden geregeld, hoeft dat geen smaad over de gemeenschap te brengen.

Wanneer een christen erop betrapt wordt dat hij iets onwettigs heeft gedaan of iemand anders iets naars heeft aangedaan, wordt dat altijd uitgebuit door de vijanden van het christendom. Die zeggen dan: 'Zie je wel, dat is wat christenen doen.' En het is een feit dat christenen die dingen soms doen, maar dat zouden ze niet moeten doen. En als die dingen bedekt kunnen worden door ze binnen de gemeente op een rechtvaardige manier te regelen, is er geen reden om dat soort dingen naar buiten te brengen, zodat de wereld ze kan uitbuiten en er een schandaal van kan maken.

8

Heiligen zullen de wereld en engelen oordelen

De nadruk in vers 1 ligt er dus op dat ze het voor de onrechtvaardigen doen in plaats van voor de heiligen. En vervolgens probeert hij hun in de volgende twee verzen duidelijk te maken wat ze zouden moeten weten. Hij geeft daarmee te kennen dat ze zouden moeten weten dat ze als christenen geroepen zijn om rechters te zijn. Ze moeten niet naar de heidenen gaan voor beoordelingen en onderscheid tussen goed en kwaad. Juist wij zouden die dingen moeten weten, omdat het onze bestemming is de wereld te oordelen. Onze bestemming, zegt hij in vers 3, is zelfs om engelen te oordelen.

Er is geen andere plaats in de Bijbel waar gesproken wordt over heiligen die engelen oordelen. En het is niet helemaal duidelijk wat hij daarmee bedoelt. Ik denk dat gewoonlijk wordt aangenomen dat de engelen waar het hier om gaat de gevallen engelen zijn. En dat is waarschijnlijk de enige conclusie waartoe we kunnen komen. We weten dat er engelen zijn die hun oorspronkelijke staat niet hebben bewaard en die gezondigd hebben. En in Judas en in 2 Petrus wordt ons gezegd:

En de engelen die hun oorspronkelijke staat niet hebben bewaard, maar hun eigen woonplaats verlaten hebben, heeft Hij voor het oordeel van de grote dag met eeuwige boeien in de duisternis in verzekerde bewaring gesteld.

JUDAS 1:6

Dat oordeel zal plaatsvinden na de opstanding en de wederkomst van Christus. Dan zullen we bij Hem zijn, gezeten op Zijn troon. En ik denk dat wij zullen deelnemen aan het oordeel waaraan zij onderworpen zullen worden.

In het boek Openbaring, in hoofdstuk 20, ziet Johannes heiligen en martelaren die op tronen in de hemel zitten. Daniël ziet hetzelfde in Daniël hoofdstuk 7. Hij ziet dat er tronen worden opgesteld, en er staat:

Het oordeel werd aan de heiligen gegeven.

DANIËL 7:22

[Vertalersnoot: dit geeft de Engelse formulering van de spreker weer. De HSV heeft hier 'de heiligen van de Allerhoogste recht verschaft werd'.]

Dus niet alleen Jezus zal de wereld oordelen, maar ook wij zullen met Hem op tronen zitten. Tegen die tijd zullen we zijn opgewekt en verheerlijkt. Jezus zei tegen de discipelen, de twaalf:

En Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen.

MATTHEÛS 19:28

Maar blijkbaar zullen christenen in het algemeen daarin delen.

Ik wil hier persoonlijk dit over zeggen: ik weet niet of we ons werkelijk een voorstelling moeten maken van ontelbare tronen, een echte rechtszaal met een verhoging en een rechterstafel, en een troon voor iedere christen. Door de jaren heen moeten dat er miljarden zijn geweest, of op zijn minst miljoenen. De taal is misschien figuurlijk. Wat betreft het beeld van ieder op een eigen troon: de passages waarin zulke taal wordt gebruikt, staan in boeken als Daniël en Openbaring. Die gebruiken graag beeldspraak die je in veel gevallen niet letterlijk kunt nemen. Maar het punt dat wordt gemaakt, is dat we zullen regeren en zullen oordelen. We zullen samen met Christus de

verantwoordelijkheid dragen om het heelal te besturen, of we nu op letterlijke tronen zitten of niet. Het zal onze taak zijn om als het ware in Gods plaats, of naast Hem, een oordeel uit te spreken over de wereld zelf en over engelen.

Als dat zo is, als we voorbestemd zijn om zulke oordelen te vellen, zouden we ons vermogen om te oordelen dan nu al niet moeten oefenen? Zouden we niet moeten bedenken dat we in dit leven de waarheid die God ons heeft gegeven in wat Hij in de Schriften heeft geopenbaard, moeten toepassen en gebruiken? We zouden deze kennis moeten gebruiken om te beoordelen wat goed en verkeerd is in zaken die zich dagelijks voordoen. Als we uiteindelijk engelen en de wereld gaan oordelen, waarom kunnen we er dan niet op vertrouwen dat we zelf kunnen oordelen over zaken die zich binnen de kring van christenen voordoen?

Dat is natuurlijk wat Paulus vraagt. Hij zegt in vers 4:

Als jullie dan geschillen hebben over alledaagse zaken...

Dit staat tegenover het oordelen van de wereld en het oordelen van engelen, wat duidelijk betrekking heeft op het volgende leven. Maar als we oordelen moeten vellen over alledaagse dingen die betrekking hebben op dit aardse leven van ons:

Stellen jullie mensen die in de gemeente het minst in aanzien staan aan als rechter?

9

Wie moeten geschillen in de gemeente beslissen?

Deze laatste regel van vers 4 wordt in verschillende vertalingen op verschillende manieren weergegeven. In de New King James eindigt hij duidelijk met een vraagteken. In de King James niet. En omdat ik niet alle andere nieuwe vertalingen heb geraadpleegd, weet ik niet zeker waar vertalers de voorkeur aan geven.

Commentatoren hebben erop gewezen dat je het op beide manieren kunt opvatten. De leestekens staan niet in het Grieks. Er staan geen leestekens in het Grieks. Daarom is

het niet altijd duidelijk of iets een vraag, een mededeling of een bevel is. Soms is alleen de context onze leidraad, en in dit geval zou de context tot de ene of de andere conclusie kunnen leiden.

Wat er in het Grieks werkelijk staat, is:

Als jullie dan geschillen hebben over alledaagse zaken, stel dan mensen die in de gemeente het minst in aanzien staan aan als rechter.

Zo staat het in de King James, gewoon als een mededeling. Andere nieuwe vertalingen hebben dat soms ook gevolgd. Maar andere, zoals de New King James, vonden dat je het niet zo moet opvatten. Het klinkt dan namelijk alsof hij hun beveelt om mensen die in de gemeente het minst in aanzien staan, als rechters aan te stellen. Dat is niet erg logisch. Daarom denken ze dat hij de vraag retorisch stelt:

Durven jullie mensen die in de gemeente het minst in aanzien staan als rechter aan te stellen?

Daarmee bedoelt hij de heidense rechters naar wie hij in vers 1 verwees.

Dit is de mogelijke betekenis. Maar er zijn ook andere mogelijke betekenissen. Als het een vraag is, zoals hier, dan zegt hij dat degenen die in de gemeente het minst in aanzien staan, de rechters van de heidense rechtbanken zijn. Zeggen dat ze het minst in aanzien staan, zou in dit geval betekenen dat ze helemaal niet in aanzien staan. Ze maken niet eens deel uit van de gemeente. Ze hebben geen enkele positie in de gemeente. Ze hebben misschien wel een positie in de wereldlijke samenleving, maar:

Waar is de wijze? Waar de schriftgeleerde? Waar de redetwister van deze wereld? Heeft God niet de wijsheid van deze wereld dwaas gemaakt?

1 KORINTHE 1:20

Ze zijn misschien wijze mannen in de ogen van de wereld, maar dwaas in Gods ogen, omdat ze het Evangelie niet erkennen.

Waarom zouden degenen die bij de gemeente zo weinig in aanzien staan dan de grote verantwoordelijkheid krijgen om oordelen te vellen die bepalen hoe zaken van recht en onrecht in de gemeente worden beslecht? Dat zou hij vragen als deze vraag zo wordt gesteld.

Nu is het mogelijk dat het niet zozeer in de vraagvorm staat als hier. Het zou eenvoudig een mededeling kunnen zijn, of zelfs een bevel:

Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

1 KORINTHE 6:4

Maar als het een bevel is, is het ironisch. Het is een soort sarcastische uitspraak. Wat hij dan zou zeggen, is dat het beter zou zijn om zelfs degenen die in de gemeente het minst in aanzien staan, aan te stellen om over deze zaken te oordelen, dan iemand die helemaal niet tot de gemeente behoort. In plaats van met deze zaken naar de onrechtvaardigen te gaan, zou zelfs de christen die het minst in aanzien staat een betere keuze zijn.

Misschien zegt hij het om hen te beschamen, want dat zegt hij in vers 5:

Ik zeg dit om jullie te laten voelen dat jullie je moeten schamen.

En hij stelt de vraag:

Is er dan niemand onder jullie die wijs is?

De gedachte is: jullie doen alsof er niemand in de gemeente wijs is, niemand in de gemeente die hoog in aanzien staat en deze zaken kan beslechten. Dat moet wel zo zijn, anders zouden jullie niet naar deze heidense rechters gaan. Dus jullie hebben niemand die hoog in aanzien staat? Stel dan degenen die weinig in aanzien staan aan om te oordelen. Zolang ze tot de gemeente behoren, is dat beter dan degenen die buiten de gemeente staan.

Hij zou het dus als een uitspraak met een ironische draai kunnen bedoelen. Of het zou, zoals het hier in de New King James staat, een vraag kunnen zijn:

Stellen jullie mensen die in de gemeente het minst in aanzien staan aan als rechter?

[Vertalersnoot: de spreker gebruikt de vraagvorm uit de New King James. De HSV kiest voor de bevelsvorm: 'stel dan hen aan'.]

Daarmee bedoelt hij degenen die helemaal niet tot de gemeente behoren. We hoeven de vraag hoe Paulus het bedoelde niet te beslechten. Het is duidelijk dat hij wilde zeggen dat degenen die niet tot de gemeente behoren, niets te zeggen hebben over zaken die tussen christenen geregeld moeten worden. Vers 6:

Maar de ene gelovige sleept de andere voor de rechter, en dat nog wel bij ongelovigen.

10

Afzien van een schadeclaim na een dodelijk ongeval

Helaas gebeurt dit nog steeds. Ik zei al dat sommige christenen die anderen voor de rechter slepen, zich zelfs tegenover deze Schrift rechtvaardigen door te zeggen: 'Degene tegen wie ik een rechtszaak aanspan, is geen christen.'

Toen mijn vrouw om het leven kwam, adviseerden sommigen me om een schadevergoeding te eisen via de rechter. Want bij zo'n zaak waarin iemand door de schuld van een ander om het leven is gekomen, zit er volgens mij eigenlijk geen grens aan wat je zou kunnen proberen los te krijgen van iemand die schuldig was. De schuld lag helemaal aan één kant. Zij liep op een deel van de weg dat niet voor verkeer bestemd was, en de vrachtwagen die haar aanreed, reed waar hij niet mocht komen. Hij reed roekeloos en te hard enzovoort, en er zat een jongen van zestien achter het stuur. We hadden hem zo zwaar mogelijk kunnen laten aanpakken.

Maar ik wist dat de vrachtwagen niet voor veel geld verzekerd was. De verzekeringsmaatschappij heeft me zelfs, zonder dat ik erom vroeg, het volledige bedrag uitgekeerd waarvoor hij verzekerd was. Maar dat was niet veel. Ze hadden maar een minimale verzekeringsdekking. Als ik naar de rechter had willen stappen en een schadevergoeding had willen eisen, had ik misschien wel een miljoen dollar of meer toegewezen kunnen krijgen. In dat geval hadden ze meer moeten betalen dan het

bedrag waarvoor de vrachtwagen verzekerd was. Ze hadden zijn huis moeten verkopen, en die man had alles wat hij bezat te gelde moeten maken om mij te betalen. Maar de rechter had het me kunnen toewijzen.

Dat sloeg nergens op. Die man was geen christen, en mensen zeiden: 'Hij is geen christen. Sleep hem gerust voor de rechter.' Maar ik begrijp die mentaliteit niet. Onze rol in de wereld is zeker om afgescheiden van de wereld te zijn. Maar we moeten niet vijandig tegenover hen staan, in de zin dat we hen slecht behandelen of proberen alles van hen af te nemen wat we maar kunnen krijgen. Volgens mij wordt de wereld gemakkelijker gewonnen door vriendelijkheid en door vergeving en genade. En ik zie niet in waarom een rechtszaak tegen ongelovigen aanspannen werkelijk liefdevoller zou zijn dan een rechtszaak tegen gelovigen aanspannen.

Ik zeg niet dat Paulus hier zou verbieden om een rechtszaak tegen ongelovigen aan te spannen. Maar ik zou wel zeggen dat de hele geest van wat Jezus leert over onze verhouding tot andere mensen in het algemeen, erop wijst dat een rechtszaak tegen hen aanspannen niet zo goed is.

Ik besef dat de dingen nu een beetje anders liggen, in die zin dat verzekeringsmaatschappijen ontzettend veel van dit soort zaken dekken. Het kost degene die de schade daadwerkelijk heeft veroorzaakt dan heel weinig. Hun premies gaan misschien wat omhoog doordat er een schadeclaim tegen hen is ingediend, maar ik weet het niet. Ik denk echt dat christenen ernaar moeten streven om weer die geest van de eerste christenen te hebben: bereid zijn onrecht te ondergaan, zonder het gevoel te hebben dat we elk wettelijk middel dat ons ter beschikking staat moeten gebruiken om genoegdoening te krijgen, om in het gelijk gesteld te worden enzovoort.

Het is natuurlijk heel verleidelijk. Hebzucht en andere zondige motieven kunnen een rol gaan spelen, waardoor je er zeker van wilt zijn dat je krijgt wat je toekomt. Maar eerlijk gezegd denk ik dat die hele gedachte Paulus vreemd zou zijn. Ik denk niet dat Paulus een niet-christen voor de rechter zou slepen.

11

Paulus gebruikt zijn wettelijke rechten

Paulus was niet bang om van zijn wettelijke rechten gebruik te maken als dat niemand anders zou schaden. Hij schaadde niemand anders toen hij zei:

En terwijl zij hem met de riemen in gestrekte houding vastbonden, zei Paulus tegen de hoofdman over honderd die erbij stond: Is het u geoorloofd een Romein te geselen, en dat nog wel onveroordeeld?

HANDELINGEN 22:25

Hij deed niemand anders onrecht door zich in dat geval op zijn rechten te beroepen.

Maar stel dat hij had gezegd: ‘Nu jullie me zonder proces hebben geslagen, ga ik jullie voor de rechter slepen en ervoor zorgen dat jullie je baan kwijtraken. Sterker nog, waarschijnlijk gaat het jullie je kop kosten. Ik ga dit bij de keizer melden, en jullie mogen blij zijn als jullie er levend vanaf komen.’ Dat deed Paulus niet. Toen ze hem al zonder proces hadden geslagen en hij vergelding had kunnen eisen — we hebben het over Filippi — eiste hij alleen maar dat ze hem openlijk naar buiten zouden brengen en hem in het gelijk zouden stellen. Dat wil zeggen, hem openlijk vrijlaten in plaats van hem stiekem de stad uit te smokkelen.

Maar toen ze hem nog niet hadden geslagen en dat wel van plan waren, zou het hun geen enkele schade berokkenen als hij zich op zijn rechten beriep en zei: ‘Luister, volgens mij hoeft ik dit niet te ondergaan, want ik heb hier rechten, wettelijke rechten.’ En daarom sloegen ze hem niet. Dat schaadde hen niet. Daar werden zij niets minder van. Het is niet liefdeloos om van je rechten gebruik te maken als je daarmee iemand anders geen schade berokkent.

Maar de hele reden om iemand niet voor de rechter te slepen, is dat je dat meestal doet om een ander schade te berokkenen. Misschien heeft die ander jou eerst schade berokkend. Dat kan. Misschien verdient die ander het om schade te lijden. Maar nogmaals, christenen zijn er niet zo op gericht, of zouden er in elk geval niet zo op

gericht moeten zijn, om ervoor te zorgen dat degenen die het verdienen schade te lijden, die schade ook lijden. In plaats daarvan gedragen we ons tegenover hen zoals Christus, en laten we het aan God over om te bepalen hoeveel schade ze als gevolg van hun verkeerde daden moeten ondervinden.

12

Muziekuitgevers die gemeenten aanklagen

Maar ik ken zelfs christenen die andere christenen voor de rechter slepen. Een opmerkelijk geval waar ik een paar jaar geleden echt ziedend van werd toen ik ervan hoorde, was dat van een christelijke muziekuitgever die aanbiddingsmuziek uitgeeft en daardoor het auteursrecht bezit op veel van de aanbiddingsliederen die worden gezongen. Er was een gemeente in Orange County, en dat was zelfs de gemeente waar mijn zus en haar man naartoe gingen, die voor de rechter werd gesleept. Ze gebruikten namelijk enkele van die liederen bij de aanbidding in hun gemeente zonder royalty's aan de uitgever te betalen.

Ik denk dat jullie allemaal van dit verschijnsel op de hoogte zijn, want het heeft in de kranten gestaan. Maar wie ook het auteursrecht op iets bezit, je mag hun materiaal niet gebruiken zonder hun royalty's te betalen als zij vinden dat ze daar recht op hebben. Dat is bij deze christelijke uitgevers het geval: zij bezitten het auteursrecht op die liederen. Je mag hun muziek niet eens op een stencil afdrukken, of zelfs maar op een overheadtransparant schrijven. Ik vermoed dat sommige van onze oude transparanten die we jaren geleden hebben beschreven, strikt genomen in strijd met het auteursrecht zouden zijn. Ik weet het niet. Ik ga het niet uitzoeken. Ik weet niet wie het auteursrecht op al die dingen bezit.

Maar wat mij betreft zegt Jezus tegen hen:

Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op, drijf demonen uit. U hebt het voor niets ontvangen, geef het voor niets.

MATTHEÛS 10:8

Als God je een lied geeft, zie ik niet hoe je andere mensen kunt laten betalen om het te zingen. Dat lijkt me echt heel, heel vreemd. Maar ik heb van minstens twee gevallen gehoord, twee verschillende gevallen, waarin christelijke muziekuitgevers gemeenten, kleine gemeenten, voor een wereldlijke rechtbank sleepten omdat ze hun liederen hadden gezongen zonder hun royalty's te betalen. Ik zou zeggen dat ik op de oordeelsdag niet graag in hun schoenen zou staan. Wat moet God woedend zijn geweest over zulk gedrag van hun kant. Paulus zelf was boos. Ik weet zeker dat zijn boosheid in deze zaak niet minder was dan die van God. Vooral als het gaat om zoiets als iemand voor de rechter slepen omdat hij de Heere met dit bepaalde lied aanbidt. Hoe erg kunnen christenen worden? Hoe ver kunnen ze afdwalen van de hele geest van wat het christendom is?

Ik herinner me de afloop niet. Ik herinner me dat ik van de rechtszaak hoorde, maar ik heb niet gevolgd hoe die afliep. Ik vermoed dat de uitgever heeft gewonnen, want de wet stond aan hun kant. Strikt genomen klopte hun betoog: 'Dit lied is ons eigendom, en christenen mogen geen misbruik van ons maken alleen omdat we broeders zijn. Ze moeten ons betalen wat ze ons verschuldigd zijn.' Beide partijen kunnen hun standpunt verdedigen. Maar het lijkt mij een gruwel dat ook maar een van beide over zo'n kwestie in het openbaar zou twisten en daar een rechtszaak van zou maken.

13

Onrecht verdragen als christelijk discipel

Vers 7:

Dan is er al volledig sprake van verlies onder u, dat u onder elkaar rechtszaken hebt.

1 KORINTHE 6:7

Met andere woorden, het gaat er niet alleen om dat je dit voor ongelovigen doet, zoals hij in vers 6 benadrukte, maar dat je überhaupt tegen elkaar procedeert.

Paulus doet alsof ze dit al zouden moeten weten. Waartoe hij hen oproept, gaat radicaal tegen de menselijke natuur in. Ik ken niemand die van nature zou zeggen: ‘Nou, ik moet me gewoon maar laten bedriegen.’ Zoiets moet je worden geleerd. Dat hoort bij christelijk discipelschap. Mensen gaan er van nature van uit dat ze, als ze bedrogen zijn, alles moeten doen wat in hun vermogen ligt om terug te krijgen wat hun toekomt, en om degene te straffen die hen heeft bedrogen. Maar dat is niet wat christenen geleerd horen te krijgen, en Paulus gaat ervan uit dat de christenen dat zouden moeten weten.

Hij had vóór die tijd achttien maanden bij hen doorgebracht en was de voornaamste persoon geweest die hen in discipelschap had onderwezen. Ik neem aan dat hij hun de dingen heeft geleerd die Jezus heeft gezegd. Daar horen ook die dingen bij in Mattheüs 5, vers 38 tot en met 42, waar Jezus zei:

U hebt gehoord dat er gezegd is: Oog voor oog en tand voor tand. Ik zeg u echter dat u geen weerstand moet bieden aan de boze; maar wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe; en als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed; en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem. Geef aan hem die iets van u vraagt, en keer u niet af van hem die van u lenen wil.

MATTHEÛS 5:38-42

‘Oog voor oog en tand voor tand’: dat was de vergelding die de rechtbanken in de Joodse samenleving moesten eisen.

Het is heel duidelijk dat als de Korintheërs dit onderwijs hadden gehoord, ze het niet erg serieus hadden genomen. Het is ook heel duidelijk dat als hedendaagse Amerikaanse christenen dit onderwijs hebben gehoord, ze het niet erg serieus hebben genomen. Daar lijkt het althans op, als je afgaat op het doorsnee gedrag van christenen in de hedendaagse gemeente. Maar als we werkelijk serieus nemen wat Jezus heeft gezegd, en het lijkt erop dat christenen verplicht zijn om precies dat te doen, dan

betekent het dat we, als iemand ons schade berokkent, onze toevlucht niet nemen tot het terug berokkenen van schade. Zelfs niet tot het verhinderen dat ze ons nog meer schade berokkenen, maar tot het verwelkomen van verdere schade.

Dat is echt wat het betekent. Iemand slaat je één keer; daarmee doet hij je pijn. Je keert hem de andere wang toe. Waarom? Dat geeft hem de gelegenheid je opnieuw pijn te doen. Wil hij een rechtszaak tegen je aanspannen en je onderkleed afnemen? Laat hem het hebben en laat hem je nog meer schade toebrengen.

14

Schade vermijden zonder terug te slaan

Zoals ik al zei toen we deze passage in de Bergrede bestudeerden, en we zijn bij onze studie van het leven van Christus trouwens midden in dit gedeelte bezig, zit hier een zekere mate van overdrijving in. Het is niet zo dat dit strikt genomen de enige juiste dingen zijn om te doen, alsof je, wanneer iemand je slaat, alleen maar de andere wang zou kunnen toekeren. Maar als de enige keuze is de andere wang toekeren of terugslaan, dan is de andere wang toekeren beslist het enige wat je kunt doen. Want terugslaan is voor de gelovige geen mogelijkheid. De ander schade toebrengen is niet iets waar wij recht op hebben.

Schade vermijden is soms gerechtvaardigd en wordt in het Nieuwe Testament zelfs aanbevolen. Er zijn situaties waarin Paulus, zoals ik al zei, zich op zijn Romeinse burgerrecht beriep om een onnodige geseling te vermijden. Jezus zei:

Wanneer ze u in de ene stad vervolgen, vlucht dan naar de andere, want voorwaar, Ik zeg u: U zult uw rondgang door de steden van Israël niet geëindigd hebben, voordat de Zoon des mensen gekomen is.

MATTHEÛS 10:23

Je hoeft daar niet letterlijk te blijven staan en om straf te vragen. Maar als vluchten onmogelijk is, als ontsnappen onmogelijk is, en de enige manier om verdere schade te vermijden is de ander schade toe te brengen, laat je dan nog meer schade toebrengen. Verwelkom het. Incasseer het in plaats van terug te vechten. Dat is wat Jezus onderwees, en daarom gaat Paulus ervan uit dat christenen dit behoren te weten.

Ik zou er niet van uitgaan dat mensen in het algemeen dit weten, tenzij ze als discipelen zijn gevormd, tenzij hun is onderwezen wat Jezus heeft gezegd. Want wat Paulus hun vraagt te doen, is voor het natuurlijke denken verbijsterend.

Dan is er al volledig sprake van verlies onder u, dat u onder elkaar rechtszaken hebt. Waarom lijdt u niet liever onrecht? Waarom laat u zich niet liever benadelen?

1 KORINTHE 6:7

Is dat niet duidelijk?

Nou, dat is helemaal niet duidelijk voor iemand die niet in het onderwijs van Christus is geschoold, maar voor wie dat wel is, hoort het duidelijk te zijn.

Laten we dat vers lezen en gewoon stilstaan bij wat Paulus daar zei:

Waarom accepteren jullie niet liever dat jullie onrecht wordt aangedaan? Waarom laten jullie je niet liever benadelen?

Als de meeste christenen daarnaar zouden kijken, zouden zien wat er staat en er gewoon even over zouden nadenken, dan zouden ze volgens mij nogal verbaasd zijn dat Paulus dit aanbeveelt. Zo volledig doordrongen zijn van de Geest van Christus, tot op dit niveau, hoort niet bij de denkwereld van de meeste mensen die tegenwoordig in gemeenten zitten. En toch is dat geen uitzonderlijke vorm van heiligheid. Paulus praat alsof hij zegt: nou, waarom zou niet iedere christen dit doen? Is dit niet hoe christenen denken? Is dit niet hoe christenen geleerd wordt te reageren?

15

Broeders benadelen en vergelding zoeken

Hij zegt:

U echter doet onrecht en benadeelt, en dat nog wel aan broeders!

1 KORINTHE 6:8

Vers 8 klinkt in eerste instantie alsof hij spreekt tegen degenen die zich zouden moeten laten benadelen, die hij in vers 7 op die manier heeft aangesproken. En degenen die zich niet laten benadelen, maar naar de rechter stappen tegen degenen die hen hebben benadeeld, brengen zelf de andere partijen schade toe.

Dit betekent óf dat ze, doordat ze vergelding zoeken voor schade die iemand anders hun heeft toegebracht, de ander schade toebrengen en daarin misschien zelfs te ver gaan, omdat ze vanuit het vlees reageren. Misschien willen ze de ander helemaal kapotmaken. Iemand heeft je achterbumper aangetikt en je eist via de rechter vier miljoen dollar, omdat je beweert een whiplash te hebben. Dat gaat te ver. In zekere zin zijn er mensen die het heerlijk vinden schade te lijden waarvoor ze vervolgens bij de rechter genoegdoening kunnen halen. Er zijn mensen die zouden willen dat iemand hun achterbumper aantikte, omdat ze wat rekeningen hebben die ze graag willen betalen en ze daar graag hun voordeel mee zouden doen.

Ik weet het niet, misschien deden sommige christenen zelfs dit. Ze stapten niet alleen naar de rechter, maar zeiden ook: 'En nu ik je hier toch heb, ga ik je twee keer zoveel afnemen.' Dat zou kunnen zijn waar Paulus op doelt. Degenen die zich zouden moeten laten benadelen en het onrecht gewoon zelf zouden moeten incasseren, draaien zich om en doen zelf hun broeders onrecht aan en benadelen hen.

Het is echter ook mogelijk dat hij zich in vers 8 tot de andere christenen richt. In vers 7 spreekt hij tegen degenen die schade lijden en die zouden moeten incasseren. In vers 8 richt hij zich tot degenen die hun schade toebrengen en zegt: 'Kijk nu eens wat je doet. Je benadeelt je broeder.' Hij zegt tegen de een in vers 7:

Laat je maar benadelen, maar hij richt zich tot degene die de ander benadeelt en zegt: 'Dat zou je je broeder niet moeten aandoen.'

Het is dus moeilijk te zeggen of Paulus tegen dezelfde partij spreekt, hoewel hij in alle gevallen 'jullie' zegt. Bedenk dat 'jullie' de gemeente als geheel betekent, en dat beide partijen in het geschil tot de gemeente behoorden. Voor ons maakt het nauwelijks uit of we deze vraag oplossen: heeft hij in die twee verzen beide partijen in het geschil op het oog, of richt hij beide verzen tot dezelfde partijen? Hoe dan ook zegt hij dat je er niet op uit moet zijn je broeder schade toe te brengen, of het nu als vergelding is of niet.

16

Wie zijn de onrechtvaardigen in vers 9?

Vers 9 zegt:

Weten jullie niet dat mensen die onrecht doen het Koninkrijk van God niet zullen erven?

Waarom staat dit hier? Hij zegt:

Maak jezelf niets wijs. Mensen die ontucht plegen, afgoden aanbidden, vreemdgaan, homoseksueel zijn, seks hebben met mannen, stelen, hebzuchtig zijn, zich bedrinken, anderen uitschelden of afpersen, zullen het Koninkrijk van God niet erven.

De meeste dingen die hier worden opgesomd — ontucht, afgoderij, overspel, homoseksualiteit, sodomie, hebzucht, dronkenschap, enzovoort — zijn geen dingen waarvoor iemand een ander voor de rechter zou dagen. Dieven, ja, dieven worden genoemd. Afpersers, misschien. Er staan een paar dingen bij die het soort onrechtvaardige gedrag zijn waarvoor iemand een ander zou kunnen aanklagen. Maar de meeste ervan zijn dingen die gewoon overtredingen tegen God zijn. Het zijn niet zozeer overtredingen tegen een andere individuele partij, of in elk geval niet van het soort waarvoor iemand bij een rechtbank genoegdoening zou zoeken. Dat roept dus de vraag op: waarom slaat Paulus op dit punt deze richting in en zegt hij juist dit?

Hij heeft eerder in hetzelfde hoofdstuk twee keer gezegd:

Weten jullie dat niet? Weten jullie dat niet?

In vers 2 en 3. Hij spreekt hen aan op wat ze verkeerd doen. Wat ze verkeerd doen, is dat ze voor ongelovigen naar de rechter gaan. En hij zegt: dat is waanzin.

Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En als door u de wereld geoordeeld wordt, zou u dan ongeschikt zijn voor de meest onbeduidende rechtszaken? Weet u niet dat wij engelen zullen oordelen? Hoeveel te meer dan alledaagse dingen?

1 KORINTHE 6:2-3

Nu zegt hij in vers 9:

Of weet u niet dat onrechtvaardigen het Koninkrijk van God niet zullen beërven?

1 KORINTHE 6:9

Een mogelijkheid hier is dat hij met 'onrechtvaardigen' verwijst naar de rechters voor wie ze verschijnen. Wat voor die uitleg pleit, is dat de zonden die daar in vers 9 en 10 worden opgesomd, precies het soort zonden zijn dat gewone mensen in de Griekse wereld bedreven. Waarschijnlijk vormden de rechters daarop geen uitzondering. Als de rechters zich met ronduit criminele activiteiten bezighielden, zouden ze waarschijnlijk niet erg lang rechter mogen blijven. Natuurlijk konden ze bij wijze van spreken achter de schermen dieven en hebzuchtig zijn, steekpenningen aannemen en dergelijke. Maar de meeste van die dingen zijn naar christelijke maatstaven gewoon losbandigheid, terwijl ze naar Griekse maatstaven gewoon gedrag zijn. En hij zou de levenswijze van die rechters kunnen beschrijven en zeggen: 'Zijn dit de mensen die jullie morele beslissingen willen laten nemen over recht en gerechtigheid en dergelijke?'

Eén ding waardoor ik denk dat hij naar de rechters zou kunnen terugverwijzen, is dat hij zulke heidense rechters in vers 1 ‘de onrechtvaardigen’ noemde. Dit specifieke Griekse woord, ‘onrechtvaardig’, is een bijvoeglijk naamwoord. Maar het wordt hier gebruikt in wat men een zelfstandige betekenis noemt, als een zelfstandig naamwoord: mensen die onrechtvaardig zijn, ‘de onrechtvaardigen’. Dit woord wordt maar drie keer gebruikt in de geschriften van Paulus. Eén keer in Romeinen hoofdstuk 3, vers 5, en de andere twee keer in dit hoofdstuk, in vers 1 en in vers 9. Met andere woorden, wanneer hij zegt: ‘Mensen die onrecht doen zullen het Koninkrijk van God niet erven’, gebruikt hij voor ‘mensen die onrecht doen’ hetzelfde Griekse woord dat Paulus zelden gebruikt. Een paar verzen eerder gebruikte hij dat woord voor de heidense rechters: ‘de onrechtvaardigen’.

Daarom opper ik de mogelijkheid dat hij hier nog een argument aanvoert. Wat hem zo van streek maakte, was waar hij in vers 1 naar verwees: jullie gaan voor de onrechtvaardigen naar de rechter. En vervolgens doet hij drie dingen om hen te beschamen.

Weten jullie dat niet?

Dat zou iedere christen moeten weten.

Weten jullie dat niet?

En:

Weten jullie dat niet?

Dit zijn drie argumenten om niet naar de onrechtvaardigen te gaan om je problemen op te lossen.

Twee daarvan zijn dat het de heiligen zijn, niet de onrechtvaardigen, die de wereld en de engelen zullen oordelen. Dat is dus een argument om je zaak aan de heiligen voor te leggen. Als God de heiligen het oordeel over engelen en over de wereld toevertrouwt, dan moeten wij hun het oordeel over dit soort zaken toevertrouwen. Maar het andere punt is: waarom zou je dit soort dingen aan de onrechtvaardigen willen toevertrouwen? Weten jullie niet dat deze mensen, anders dan wij die engelen en de

wereld zullen oordelen, het Koninkrijk van God niet eens zullen beërven? Ze zullen er niet eens in zijn. Ze zullen daar geen enkele positie bekleden. Ze staan er helemaal buiten, en kijk eens hoe ze leven.

17

Beschrijft de zondenlijst gemeenteleden?

Dit is volgens mij waarschijnlijk wat Paulus doet. Veel uitleggers zouden het hiermee oneens zijn. Sterker nog, ik kan me niet herinneren dat ik ooit een uitlegger ben tegengekomen die het hierover met me eens is. Maar ik denk dat de meeste uitleggers zouden zeggen dat Paulus de inhoud van vers 9 ter sprake brengt als een terechtwijzing aan degenen die andere christenen onrecht aandoen. Dat wil zeggen, christenen die andere christenen onrecht aandoen, waardoor die laatste christenen de eerste willen aanklagen. Dus degene die het oorspronkelijke onrecht begaat, waarvoor de andere broeder bij de rechter genoegdoening zoekt, is degene over wie hij spreekt: 'Doe geen onrechtvaardige dingen.'

Die onrechtvaardige dingen zouden volgens sommige uitleggers de dingen zijn die de ene christen aanvankelijk een andere christen aandoet, waardoor die tweede christen ermee naar de rechtbank stapt. Maar ik ben het hierover niet met de uitleggers eens, omdat, zoals ik al zei, de meeste dingen die hij opsomt niet het soort dingen zijn waarvoor mensen naar de rechter gaan. Ik heb nog nooit gehoord dat een christen een andere christen voor de rechter daagde omdat die homoseksueel was of omdat die een dronkaard was. Misschien een dronken bestuurder die tegen je auto is gereden, maar daar gaat het hier niet om. Het gaat om wangedrag in het algemeen: goddeloze, immorele levenswijzen. En dat is geen beschrijving van wie dan ook in de gemeente.

Natuurlijk was er één persoon in de gemeente op wie dat van toepassing was, maar Paulus zou hem uit de gemeente laten zetten, zoals hoofdstuk 5 duidelijk maakt, en hij zou daar niet meer zijn. Over deze levenswijzen zegt Paulus in vers 11:

En sommigen van jullie waren ook zo.

Maar dat zijn jullie nu niet meer. Het is dus duidelijk dat wat hij in de verzen 9 tot en met 10 beschrijft, geen mensen in de gemeente zijn. Sommigen van hen waren ooit zo, maar nu ze christenen zijn, zijn ze niet meer zo. Het onrechtvaardige gedrag dat hij beschrijft, is dus dat van de heidenen. Zoals ik al zei, doen de overeenkomst in woordgebruik met vers 1 en de hele opbouw van zijn betoog mij denken dat hij hier nog een reden geeft om de oordelen in deze zaken niet aan een ongelovige toe te vertrouwen. Deze ongelovigen weten niet wat goed en verkeerd is. Kijk naar hen. Ze weten niet eens dat homoseksualiteit verkeerd is. Ze weten niet eens dat dronkenschap en afgoderij verkeerd zijn.

Volgens mij is het heel duidelijk dat Paulus in de verzen 9 en 10 niemand van de mensen in de gemeente beschrijft. Ik betwijfel ten eerste of iemand van hen bijvoorbeeld afgoden aanbad, en afgoderij wordt wel genoemd. Als er homoseksuelen, ontuchtplegers en dronkaards waren, weet ik zeker dat hij dat op dezelfde manier zou hebben aangepakt als in hoofdstuk 5. Sterker nog, als er homoseksuelen en dronkaards en overspelers in de gemeente waren, weet ik zeker dat het tegen elkaar procederen hem nauwelijks zo zou ergeren als die kwesties. Ik denk dus dat hij de levenswijze van de heidenen in het algemeen beschrijft, met inbegrip van het soort mensen dat in de heidense rechtbanken over zaken oordeelde. Hun levenswijze was niet beter.

Misschien moet ik hier nog dit ene aan toevoegen. In de verzen 9 en 10 wordt zowel aan het begin als aan het einde van die opsomming van ondeugden dit over hen gezegd:

Zij zullen het Koninkrijk van God niet beërven.

Volgens mij is de functie van die uitspraak hier, in deze specifieke context: waarom zouden zij beslissingen nemen over Gods onderdanen? Ze zullen niet eens in het Koninkrijk zijn. Je zou mensen die in het Koninkrijk van God zijn, beslissingen moeten laten nemen over hun medeonderdanen van het Koninkrijk.

Maar Galaten heeft een soortgelijke lijst en zegt precies hetzelfde over degenen die dit soort dingen doen. Alleen noemt Paulus ze in Galaten 5 onder de noemer van de werken van het vlees. In Galaten 5, vers 19 tot en met 21, zegt hij:

De werken van het vlees zijn duidelijk: overspel, ontucht, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, haat, ruzie, jaloezie, woede-uitbarstingen, zelfzuchtige ambities, verdeeldheid, ketterijen, afgunst, moord, dronkenschap, uitspattingen en dergelijke. Ik waarschuw jullie vooraf, zoals ik eerder ook al heb gedaan: wie zulke dingen doen, zullen het Koninkrijk van God niet beërven.

GALATEN 5:19-21

De twee passages lijken in dit opzicht op elkaar. Ze noemen allebei een aantal vrij gebruikelijke ondeugden, en ze zeggen allebei dat degenen die deze dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven. Ik geloof natuurlijk dat hij in 1 Korinthe niet bedoelt te zeggen dat er onder de christenen noodzakelijkerwijs mensen waren die deze dingen deden. In Galaten zegt hij eenvoudig dat dit de werken van het vlees zijn, maar hij geeft daar aan dat christenen in de Geest moeten wandelen en de begeerte van het vlees niet moeten vervullen. Dus ook hier gaat het niet om gedragingen van christenen.

18

Vallen in zonde of leven zonder berouw

Maar natuurlijk komt dan de vraag op: hoe zit het met mensen die we kennen, die christenen zijn of lijken te zijn, die eropuit gaan en dronken worden, of die inderdaad homoseksuele neigingen hebben en zelfs van tijd tot tijd aan die neigingen toegeven? Ik denk dat we allemaal mensen kennen die je zo zou kunnen beschrijven. Mensen die in de gemeente zijn, mensen die, naar het zich laat aanzien, echte christenen zijn. Toch kennen we gevallen waarin ze dronkaards zijn geweest, of in elk geval dronken zijn geworden, en waarin er sprake is geweest van immoraliteit en zelfs

homoseksualiteit en sommige van deze andere dingen. Zullen deze mensen dan, omdat ze aan deze zonden hebben toegegeven, het Koninkrijk van God niet beërven? Paulus zegt:

Deze mensen zullen het Koninkrijk van God niet erven.

Als antwoord daarop denk ik persoonlijk aan iemand die een kuis leven leidt, over het algemeen in seksuele onthouding. Die persoon heeft af en toe toegegeven aan een vorm van wangedrag op dit gebied, maar heeft zich daarna onmiddellijk bekeerd. Volgens mij kun je zo iemand niet echt als een ontuchtpleger bestempelen, hoewel die persoon ontucht heeft gepleegd. Het is niet wat zo iemand over het algemeen doet. Het gaat tegen zijn overtuigingen in om dat te doen. Hij keurt het niet goed. Over het algemeen vermijdt hij het. Misschien heeft hij er één keer, twee keer, misschien bij hoge uitzondering aan toegegeven.

Dat is niet in orde. Het is niet in orde om af en toe toe te geven. God zal Zijn beoordeling niet aanpassen aan hoe goed of slecht anderen het doen. Hij zal niet zeggen: 'Nou, meestal heb je geen ontucht gepleegd, en dus zullen we maar soepel omgaan met die paar gevallen waarin je dat wel hebt gedaan.' Het gaat er niet om of je goede daden zwaarder wegen dan je slechte. Het gaat erom waaraan je toegewijd bent. Het gaat erom welke waarden je hebt aangenomen en omarmd.

Mensen die niet behouden zijn, bedrijven ontucht en zien daar geen kwaad in. Ze hebben er principieel geen bezwaar tegen. Het is niet zo dat ze het één keer doen, zich dan bekeren en dat het daarmee afgelopen is. Het is hun levensstijl. Ze hebben geen reden om dat soort dingen niet te doen. Maar christenen doen dit niet als levensstijl. Mensen die het Koninkrijk van God beërven, zouden nooit als ontuchtplegers of homoseksuelen omschreven kunnen worden, als we daarmee bedoelen dat dit de dingen zijn die hun levensstijl kenmerken. Als je iemand tegenkomt die zonder berouw in homoseksualiteit en dronkenschap en ontucht en dat soort dingen leeft, dan heb je duidelijk te maken met iemand die het Koninkrijk van God niet zal beërven. Het maakt niet uit hoeveel christelijke uitdrukkingen die persoon kan uitspreken,

hoelang die al bij de gemeente hoort, enzovoort. Mensen in de gemeente die in zonde leven, moeten beslist door zo'n vers gewaarschuwd worden dat er in de hemel geen antinomiaanse God is. Er is een God Die heiligheid eist,

Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien.

HEBREEËN 12:14

Maar tegelijkertijd hoeven mensen die werkelijk naar heiligheid streven en op een dieptepunt in hun christelijke leven bezweken zijn, een keer dronken zijn geworden of zoiets, en daar vervolgens werkelijk berouw over hebben gehad, niet bang te zijn: 'O, dan ben ik nu blijkbaar een dronkaard. Ik zal het Koninkrijk van God niet beërven.'

19

Vergeving en blijvende gevolgen van zonde

Bij onderwijs over deze dingen moet je heel zorgvuldig balanceren. Aan de ene kant willen we onderwijzen wat de Bijbel leert over genade en vergeving, maar we willen het niet laten klinken alsof verkeerd gedrag geen gevolgen heeft. We willen het zeker niet laten klinken alsof je ermee weg kunt komen, want je komt er nooit werkelijk mee weg.

Misschien maak je van bijvoorbeeld ontucht of dronkenschap geen levenspatroon. Misschien doe je dat nooit. Maar als je ervoor bezwijkt, zelfs uiterst zelden, dan heb je elke keer dat je dat doet iets in je karakter afgebroken wat niet gemakkelijk hersteld wordt. Ook al heb je berouw en kun je vergeving ontvangen. Sommige dingen kunnen misschien nooit volledig hersteld worden.

Ik heb mensen horen zeggen dat je, nadat je christen bent geworden, zelfs als je een losbandig seksueel leven hebt geleid, weer een geestelijke maagd kunt worden. Ik weet niet zo goed wat dat betekent. Het klinkt als een heleboel mooie praat, maar ik weet niet zeker wat het betekent voor wat je daadwerkelijk ervaart. Of je bent maagd, of je bent geen maagd. Als je zegt: 'Nou, je bent een geestelijke maagd', en je bedoelt daarmee dat God je je ontucht vergeeft, dan kan ik daarmee instemmen.

Maar ik heb leraren in het programma van Dobson, dat soort mensen, horen praten over weer een geestelijke maagd worden nadat je christen bent geworden. Het klinkt mij vooral als wensdenken in de oren. Want iedereen die ik ken, ikzelf inbegrepen, die eerder in zijn leven op enig moreel gebied een compromis heeft gesloten, ondervindt daar nog steeds de gevolgen van. Niet in de zin van een eeuwig oordeel in de hel, maar in de zin van herinneringen die niet uitgewist kunnen worden, van spijt, van verlies van respect bij mensen die ervan weten, enzovoort.

Christenen zondigen niet ongestraft. Ook al kunnen ze vergeving ontvangen, er hangt altijd een prijskaartje aan, en het is altijd te duur. De prijs is altijd hoger dan voor het product gerechtvaardigd was. satan prijst zonde altijd aan als iets dat meer genot zal opleveren dan de prijs die je er eventueel voor moet betalen, en hij liegt altijd.

Wat ik dus wil zeggen is dit. Ik ken christenen die worstelen met homoseksuele neigingen en die zelfs nadat ze christen waren geworden in zulke dingen gevallen zijn, en die dronkaards zijn. En hoewel ik op geen van beide gebieden ooit in verleiding ben gekomen en me er niet in kan verplaatsen, weet ik toch dat ik ook een zondaar ben en dat christenen wel degelijk in zonde vallen. Wat Paulus hier zegt, is niet dat iemand die sinds zijn bekering ooit voor deze dingen bezweken is, het Koninkrijk van God niet zal beërven.

Ik ken mensen die denken dat dit er staat. Daarom weid ik hier zo over uit, want ik geloof niet dat Paulus het zo bedoelt. Paulus heeft het over mensen voor wie dit hun levensstijl is. Dit zijn de mensen die jullie vragen om in de rechtbank over jullie rechtszaken te oordelen. Ze hebben zelf niet eens enig moreel besef. Dit zijn de dingen waarin ze leven en die ze goedkeuren. Ze zullen het Koninkrijk van God niet beërven. Ze staan duidelijk niet onder Gods heerschappij.

En sommigen van jullie waren ook zo.

20

Zonde, verslaving en psychologische verklaringen

Iets waar ik van houd, 1 Korinthe 6:11, is een van de prachtigste verzen die ik ken. Het geeft beslist antwoord op dat hele ongelovige beroep op de psychologie door hedendaagse christenen in onze samenleving. Ze gebruiken termen als alcoholist, seksverslaafde of gokverslaafde. Ze geven al die therapeutische namen aan gedragingen die gewoon zonde zijn, en ze noemen het psychische onevenwichtigheid of een psychische aandoening of zoiets.

Zelfs christelijke gemeenten zeggen vaak: ‘Nou, we zullen een gespreksgroep moeten beginnen, een twaalfstappenprogramma in de kelder, of een twaalfstappenprogramma waarin Christus centraal staat, voor mensen met drankproblemen’, enzovoort. Wat ze doen, is ervan uitgaan dat dit soort dingen ziekten zijn, of dat het geen gewone zonden zijn waarvan je je eenvoudig kunt bekeren en waarvan je bevrijd kunt worden. Ze zitten op de een of andere manier zo in de psyche dat er speciale technieken voor nodig zijn die in de seculiere wereld zijn ontwikkeld. Die worden de gemeente binnengebracht en geheiligd door er de Naam van Jezus als een postzegel op te plakken. En dit soort dingen zouden we nodig hebben om van dit soort gedrag af te komen.

Dit is beschamend, want daarmee neem je de hele wereldse uitleg over van wat wij zonde noemen. Zij noemen het ziekte.

Homoseksualiteit zelf werd in de psychiatrische tijdschriften en boeken als een psychische aandoening, een psychische ziekte vermeld, totdat het politiek incorrect werd om homoseksualiteit een psychische ziekte te noemen. Nu is het gewoon een alternatieve levensstijl. Maar de seculiere psychiaters en psychologen hebben homoseksualiteit ooit, een paar jaar geleden, als een psychische ziekte aangemerkt. Nu zouden we misschien verlangen naar een tijd waarin ze het weer zo zouden gaan zien, want dat zou een verbetering zijn ten opzichte van hoe ze het nu zien. Maar dat was niet aanvaardbaar. Homoseksualiteit is geen psychische ziekte; het is een zondig patroon. Het is ongebreidelde begeerte van een perverse soort.

21

Aanleg en verantwoordelijkheid voor gedrag

Met al het moderne onderzoek heeft men geprobeerd aan te tonen dat sommige mensen een genetische aanleg voor homoseksualiteit hebben en daarom altijd homoseksueel zullen zijn. De redenering is: ze zijn zo geboren en zo zullen ze nu eenmaal altijd blijven. Je kunt ze onderdrukken of ze de vrijheid geven om het te praktiseren, of wat dan ook, maar je zult hun geaardheid niet veranderen. Dat onderzoek werd trouwens door homoseksuele onderzoekers gedaan. Dit is een feit. Dit is een feit. De onderzoekers die de onderzoeken over dit onderwerp hebben verricht die de meeste publiciteit kregen en die tot deze resultaten kwamen, waren zelf homoseksuelen met een eigen agenda. Je vraagt je dus af of de wetenschappelijke methode bij het onderzoek op enige manier is vertekend.

Maar zelfs als het waar zou zijn dat sommige mensen meer aanleg voor homoseksualiteit hebben dan anderen, maakt het mij niet uit of dat genetisch is of eenvoudig iets wat hun is overkomen doordat ze als kind zijn misbruikt, of door iets anders. Ik weet dat het waar is dat sommige mensen die ik ken meer tot homoseksualiteit geneigd zijn dan ik, want ik ben dat helemaal niet. Helemaal niet. En ik ken mensen die er elke dag mee worstelen. Je hoeft dus geen genetische aanleg of iets dergelijks te bewijzen. We kunnen het ervaringen uit de vroege kindertijd noemen. We kunnen het genetisch noemen. We kunnen het noemen wat we willen en zeggen: 'Deze persoon voelt zich meer tot homoseksueel gedrag aangetrokken dan ik.' Dat feit zal ik aanvaarden. Ik zal aanvaarden dat deze persoon bij die specifieke zonde meer in verleiding zal komen dan ik. En ik zal bij andere soorten zonden meer in verleiding komen dan die persoon. En ongetwijfeld komen sommige mensen meer dan ik in de verleiding om overmatig alcohol te drinken. Ongetwijfeld.

Wat heeft dat er allemaal mee te maken? Het blijft allemaal zonde, en hoeveel meer moeite iemand ook heeft met deze zonde of met die zonde of met een andere zonde, het is zonde. En zonde is zonde, en zonde is iets waarvan je je moet bekeren, waarvan je gereinigd moet worden en waarvan je door heiliging bevrijd moet worden. En Paulus geeft aan dat er in de gemeente in Korinthe mensen waren die homoseksueel waren geweest, mensen die dronkaards waren geweest, mensen die overspelers en

ontuchtplegers waren geweest. Er waren mensen die hun morele muren hadden afgebroken en die vóór hun bekering net zo vatbaar waren als vergelijkbare mensen in onze tijd. Ongetwijfeld hadden veel mensen in de gemeente kunnen aanvoeren dat ze een homoseksuele geaardheid hadden, in elk geval vóór hun bekering, want Paulus zegt:

Sommigen van jullie waren ook zo.

Maar het woord ‘waren’ is een belangrijk woord. Ze zijn het niet meer. Ze waren niet meer homoseksueel.

22

Veranderde levens met blijvende verleidingen

Zeggen dat iemand niet meer homoseksueel is, betekent niet dat diegene er niet langer mee worstelt zich tot mensen van hetzelfde geslacht aangetrokken te voelen. Zondige patronen in het denken zijn moeilijk af te schudden. Ze verdwijnen niet zomaar. En er zijn mensen die zulke denkpatronen hebben ontwikkeld voordat ze christen waren. En nu ze behouden zijn, denken ze niet zomaar automatisch anders. Daar moeten ze mee worstelen. Gedrag en keuzes hebben gevolgen, en zodra je christen wordt, verdwijnen de keuzes en gedragingen die je in je leven hebt ingesleten voordat je christen was niet zomaar. In elk geval niet meteen.

Ik heb getuigenissen gehoord van homoseksuelen die, door de Heere te volgen en geheiligd te worden, tenminste zoals ze zelf zouden getuigen, hun homoseksuele neigingen volledig hebben overwonnen. Aan de andere kant ken ik een man. Ik zal zijn naam niet noemen, maar hij zou er niet terughoudend over zijn, want hij komt er openlijk voor uit. Hij is een homoseksuele Jood in San Francisco. Hij leidt nu een evangelisatiewerk met straatprediking in San Francisco. Hij is een vriend van me. En hij is nu waarschijnlijk al vijftien, twintig jaar behouden en op straat werkzaam in de bediening.

Ik zag hem daar in San Francisco op een bijeenkomst van mensen uit de bediening, ongeveer een jaar geleden, geloof ik, misschien iets langer. Maar ik wilde hem hiernaar vragen, want ik zei tegen hem: ‘Ik lees steeds dat mensen zeggen: “Ja, je kunt

uit de homoseksualiteit behouden worden enzovoort, maar je zult altijd homoseksueel blijven in je geaardheid.”’

Ik zei: ‘Je hoeft het me niet te vertellen als je dat niet wilt. Misschien is dit te persoonlijk, maar ik vraag niet zozeer hoe het met je gaat. Ik vroeg me alleen af: merk je dat je als voormalig homoseksueel, nu je met de Heere wandelt en al twintig jaar celibatair leeft, geen homoseksuele neigingen meer hebt? Zijn er nog steeds verleidingen op dat gebied?’

En hij zei: ‘Ik heb mensen horen vertellen dat hun gerichtheid veranderd is, enzovoort, door de kracht van God. Maar ik kan niet zeggen dat ik die ervaring heb gehad.’

Met andere woorden, wanneer hij seksueel in verleiding komt, voelt hij zich tot mannen aangetrokken, niet tot vrouwen. Dat is een last die hij misschien de rest van zijn leven moet dragen. Ik twijfel er niet aan dat sommige mensen er wel van afkomen. Ik ken mensen die drugsverslaafd zijn en die, op het moment dat ze tot behoud komen, nooit meer naar drugs verlangen. Andere mensen moeten ontwenningverschijnselen en andere dingen doormaken om van de drugs af te komen.

23

Bevrijding van verlangens en strijd tegen lust

Een man die ik ken, zei dat hij zich helemaal aan de wellust had overgegeven. Een christelijke vriend van me in New Jersey, een man die ongeveer twintig jaar ouder is dan ik. Hij zei dat hij, toen hij nog een heiden was en ook in de eerste tijd nadat hij christen was geworden, niet naar een vrouw kon kijken zonder haar te begeren. Het maakte niet uit wie ze was, hoe ze eruitzag, wat voor figuur ze had, welke huidskleur ze had. Als het een vrouw was, keek hij haar begerig aan en begeerde hij haar. Hij werd helemaal verteerd door zijn wellust, en hij riep het uit tot God en zocht de Heere. Ik weet niet meer precies hoelang nadat hij tot behoud was gekomen dit gebeurde, maar hij werd daar helemaal van bevrijd. Nu kijkt hij niet meer met begeerte naar vrouwen, als hij me de waarheid vertelt. Hij doet dat niet meer.

Ik heb die bevrijding zelf niet meegemaakt. Ik zou dat geweldig vinden. Ik zeg niet dat ik door wellust verteerd word. Dat word ik niet. Ik denk niet dat ik dat word. Ik kan naar vrouwen kijken zonder hen te begeren, en meestal doe ik dat ook. Maar ik zou het geweldig vinden als er in één ogenblik iets uit mij werd weggenomen, op bovennatuurlijke wijze door de Heilige Geest, waardoor elke neiging tot heteroseksueel, ongeoorloofd verlangen verdween. Maar ik denk dat ik waarschijnlijk namens de meeste mannen spreek als ik zeg dat dit iets is wat niet verdwijnt, maar waartegen je moet strijden. Paulus zei:

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.

GALATEN 5:17

Sommige mensen ervaren daadwerkelijk bevrijding op het gebied van hun verlangens, als hun getuigenissen waar zijn, en ik twijfel daar niet aan. Anderen niet. Ik ken mensen die moeiteloos stopten met roken op het moment dat ze tot behoud kwamen. Ik ken andere mensen die ermee streden en ermee streden en ermee streden. Sommigen van hen kwamen er uiteindelijk jaren later van af. Maar niet iedereen heeft precies dezelfde ervaring als het gaat om wat er op het gebied van hun verlangens gebeurt.

Wat ik zeg, is dat iemand die voorheen homoseksueel was, of drugsverslaafd, of een dronkaard, of een ontuchtpleger, een hoerenloper of wat dan ook, dat niet meer is zodra hij gewassen en geheiligd is. Maar dat betekent eenvoudigweg dat hij die dingen niet meer doet. Het betekent niet noodzakelijk dat hij een totale verandering in zijn gerichtheid heeft ervaren, zodat hij op die gebieden geen verleidingen meer heeft.

24

Verleiding en gedrag onderscheiden

Er is geen veroordeling voor het ervaren van verleiding. Jezus kende verleiding.

Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde.

HEBREEËN 4:15

Dat betekent dat verleiding geen zonde is. We hoeven ons niet veroordeeld te voelen als verleiding steeds terugkomt, ook al zouden we wanhopig graag willen dat we die eens en voorgoed konden uitbannen.

Ik zeg dit vooral om in te gaan op het vraagstuk van homoseksualiteit, omdat dat op dit moment zo sterk aanwezig is in onze samenleving en er zoveel over gerichtheid wordt gesproken. Het is duidelijk dat een homoseksuele gerichtheid, een verlangen naar mensen van hetzelfde geslacht, een grote aantasting van iemands geestelijke leven is en iets verschrikkelijks. Gelukkig is, stel ik me voor, de homoseksueel die daar helemaal van bevrijd is en van wie de gerichtheid veranderd is. Ik ken mensen die vroeger homoseksueel waren, die getrouwd zijn en kinderen hebben en een normaal leven lijken te leiden zonder de oude verlangens.

Maar zeggen dat iemand homoseksueel is, is eigenlijk niet iets zeggen over zijn gerichtheid. Het is iets zeggen over zijn gedrag. Een homoseksueel is iemand die homoseksuele seks heeft. Sterker nog, ik weet persoonlijk niet of het woord 'homoseksueel' eigenlijk wel zozeer als zelfstandig naamwoord gebruikt zou moeten worden, maar eerder als bijvoeglijk naamwoord. Het wordt hier in vers 9 als het ware als zelfstandig naamwoord gebruikt, maar het is eigenlijk een zelfstandig gebruikt bijvoeglijk naamwoord, net als 'de onrechtvaardigen'. 'Onrechtvaardig' is eigenlijk meer een bijvoeglijk naamwoord dan een zelfstandig naamwoord.

Maar iemand die homoseksuele handelingen praktiseert, zal het Koninkrijk van God niet beërven. Iemand die met homoseksuele gedachten en verleidingen worstelt en die weerstaat, is geen homoseksueel in de zin van degenen die het Koninkrijk van God niet zullen beërven. Het zijn je keuzes, niet je verleidingen, die bepalen of je rechtvaardig of onrechtvaardig bent in Gods ogen.

25

Reiniging en wandelen in de Geest

Deze mensen hebben geen twaalfstappenprogramma's of jarenlange therapie doorlopen. Toen ze tot het christendom kwamen, zaten ze verstrikt in sommige van deze problemen, maar nu niet meer.

Sommigen van u zijn dat wel geweest, maar u bent schoongewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God.

1 KORINTHE 6:11

Dat wijst erop dat de kracht van de Naam van Jezus en van de Geest van God toereikend is om mensen volledig uit deze zondige levenswijzen te bevrijden.

Geen psychische aandoeningen. Dit zijn geen psychische aandoeningen. Dit zijn zondige levenswijzen. Het zijn gedragsproblemen. En er hoeft niets uit de wereld te worden binnengehaald om mensen daaruit te helpen. De heerschappij van Jezus Christus, het heiligende werk van de Heilige Geest, is toereikend.

Je zou kunnen zeggen: 'Dat kun jij gemakkelijk zeggen, maar ik ken een alcoholist die de Heere heeft aangenomen, en hij heeft beslist de Heilige Geest. Hij is vervuld met de Geest en spreekt in tongen. Hij heeft Jezus als Heere, maar toch vervalt hij nog vaak in dronkenschap. En jij vertelt me dat de heerschappij van Jezus en de Heilige Geest alles is wat ze nodig hebben.'

Ja, dat is inderdaad alles wat we nodig hebben. Maar als we het hebben over de heerschappij van Jezus en de kracht van de Geest, dan heeft dat inhoud en betekenis. Dat betekent wandelen in de Geest en je onderwerpen aan de heerschappij van Christus. Wanneer iemand bezwijkt en eropuit gaat om overmatig te drinken, wandelt die persoon niet in de Geest. Want Paulus zei:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

Het is overduidelijk: als je de begeerte van het vlees volbrengt, wandel je niet in de Geest.

Wandelen in de Geest is de uitdaging. Het gaat er niet om dat je psychologische technieken gaat leren om te proberen te overwinnen. Of dat je steun zoekt door jezelf te bestempelen als een volwassen kind van een alcoholist, of als iemand die als kind een echtscheiding heeft overleefd. Of dat je een van die etiketten draagt waarmee mensen zichzelf aan de hand van hun probleem omschrijven. Het gaat erom dat je leert wandelen in de Geest. Hetzelfde geldt voor een homoseksueel, een dronkaard, een ontuchtpleger of een leugenaar, of voor ieder ander die een andere soort zonde heeft. Wandelen in de Geest is de oplossing. Er zijn geen speciale oplossingen voor speciale categorieën van zonde.

Ik denk dat daar mijn bezwaar ligt. Want wanneer de gemeente meegaat in het idee dat we een speciale lotgenotengroep nodig hebben voor mensen met dit soort zonde, dan vereenzelvigen de mensen die zich bij die groep aansluiten zich natuurlijk met dat soort zonde. 'Ik ben een christelijke alcoholist, een christelijke homoseksueel, een christelijke gokverslaafde, een christelijke seksverslaafde', wat dan ook. En daarom sluit ik me aan bij deze groep andere mensen die hetzelfde probleem hebben. Want ons probleem is een speciaal soort probleem dat een speciaal soort steun en een speciaal soort behandeling nodig heeft.

Nee, dat probleem is net als ieder ander probleem. Het is zonde. En natuurlijk, zonde is moeilijk te overwinnen. We hebben inderdaad steun nodig. We hebben inderdaad de steun van het lichaam van Christus nodig. Maar onszelf bestempelen als dit soort

zondaar in plaats van dat soort zondaar werkt volgens mij averechts. Want dan beginnen we te denken: ‘Ik ben weer gevallen, want ik ben nu eenmaal een alcoholist.’ Zo spreekt de Bijbel er niet over.

We zullen de begeerte van het vlees niet volbrengen. Dat staat in Galaten 5, vers 16:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

En wat de begeerte van het vlees is, is natuurlijk wat hij daar opsomt, wat we eerder in vers 19 tot en met 21 hebben gelezen: de werken van het vlees, waaronder dronkenschap en andere dingen. In wezen al die dingen waarvan geldt dat iemand die ze doet, het Koninkrijk van God niet zal beërven. Dat zijn de werken van het vlees, en als je in de Geest wandelt, doe je die dingen niet.

26

Psychische klachten en geestelijk leven

‘Hoe zit het met manisch-depressiviteit?’

Wat de manisch-depressieve stoornis betreft, of affectieve stoornis, zoals ze die noemen — tja, het is moeilijk om dit te zeggen, maar ik noem dat geen psychische aandoening, zoals gebruikelijk is. En schizofrenie ook niet, en angst of paniekaanvallen evenmin. Al die dingen hebben tegenwoordig psychiatrische etiketten. Om te beginnen kunnen sommige van die dingen soms door chemische factoren worden veroorzaakt. De chemische processen in de hersenen verschillen inderdaad van persoon tot persoon, en in sommige gevallen zelfs van het ene moment van de maand tot het andere. En omdat dat zo is, kunnen we niet uitsluiten dat stemmingen, zelfs ingrijpende stemmingswisselingen enzovoort, beïnvloed kunnen worden door hormonale verstoringen of chemische processen in de hersenen en dat soort dingen.

Ik denk dat mijn probleem ermee hetzelfde is als waar ik het zojuist over had: mensen omschrijven zichzelf als: 'Ik ben manisch-depressief', 'Ik ben schizofreen', 'Ik ben dit, ik ben dat.' Ze vereenzelvigen zich met hun verstoorde stemmingen, of in sommige gevallen met hun verstoorde gedrag. En ik geloof dat de dingen die met die therapeutische termen worden beschreven, in werkelijkheid geestelijke dingen zijn. Ze kunnen door iets chemisch worden uitgelokt. Het is duidelijk dat iemand op een bepaald moment van de maand prikkelbaarder kan zijn. In dat geval moet die persoon waken voor de neiging om te zondigen in boosheid of ongeduld of iets dergelijks.

Onze omstandigheden, of het nu gaat om onze inwendige chemische processen of om de omgeving om ons heen, zetten ons op verschillende momenten op verschillende manieren onder druk. Daardoor wordt de verleiding groter om het verkeerde te doen. Maar dat rechtvaardigt niet dat we het verkeerde doen. Ik geloof dat depressie niet juist is. Ik zie niet in hoe iemand zich in depressie kan wentelen en tegelijk gehoorzaam kan zijn aan de Schrift die zegt:

Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u.

FILIPPENZEN 4:4

Dat werd geschreven door een man die zat weg te kwijnen in een gevangenis in de derde wereld. Hij zei:

Wees altijd blij met de Heer.

Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer.

FILIPPENZEN 4:11

Nu moet ik toegeven dat ik klinische depressie niet van binnenuit ken. Ik heb die nooit gehad. Ik ben wel depressief geweest. Ik denk dat iedereen weleens depressief is. Maar ik weet niet zeker of depressie zoals ik die heb ervaren wezenlijk verschilt van de psychische ervaring van iemand die als manisch-depressief wordt omschreven. Ik weet niet of dat anders is. Dat is het probleem.

Het punt is dat ik, als ik depressief ben, vaak gewoon meer slaap nodig heb, of niet goed heb gegeten, of dat zoiets natuurlijk de oorzaak is. Maar één ding is duidelijk: ik verblijd me niet in de Heere. Als ik depressief ben, zit daar waarschijnlijk een element van zelfmedelijden in. Er zit waarschijnlijk een element van bezorgdheid in. Er zit waarschijnlijk een element in van dingen die ik eigenlijk mijn gedachten niet zou moeten laten beheersen, dingen die christenen van zich af behoren te zetten. Dus ik denk dat het een mengeling is.

Ik denk aan dingen die manisch-depressieve affectieve stoornis worden genoemd, ook wel bipolaire affectieve stoornis. Of aan schizofrenie, chronische depressie of wat dan ook: klinische depressie, klinische angst. Ik weet niet of daar werkelijk iets klinisch aan is. Ik denk wel dat er in sommige van die gevallen momenten zijn waarop de chemie een rol speelt. Maar zelfs wanneer de chemie een rol speelt, denk ik niet dat daarmee iemands morele verantwoordelijkheid om in de Geest te wandelen verval. Het maakt het alleen moeilijker. Maar ook degenen onder ons die zulke chemische problemen niet hebben, ondervinden in de wereld en in onze omgeving genoeg moeilijkheden die het lastig maken om in de Geest te wandelen. Toch blijft het noodzakelijk. Sommigen hebben het moeilijker dan anderen, en we hebben medelijden met degenen voor wie dat geldt, maar dat ontslaat hen niet van hun verantwoordelijkheid. Ze behoren nog steeds in de Geest te wandelen. Ze behoren zich nog steeds niet te misdragen.

27

Schizofrenie en geestelijke verklaringen

Dan schizofrenie. Daar vroeg je niet naar, maar die wordt vaak samen met deze andere dingen onder de noemer geestesziekte gebracht, als een van die dingen die gewoonlijk met medicijnen worden behandeld. Veel van wat schizofrenie wordt genoemd, wordt vastgesteld op grond van het feit dat mensen stemmen horen en in een heel vreemde, paranoïde fantasiewereld leven, enzovoort. En eerlijk gezegd denk ik dat er in veel van die gevallen demonen bij betrokken zijn. Drugs en andere dingen kunnen het ook veroorzaken, maar ik denk dat het niettemin geestelijk is. Het is misschien niet zo eenvoudig als: 'Dit is een zonde waarvan je je moet bekeren.' Er kan bevrijding nodig

zijn. Maar toch zou ik deze dingen indelen als geestelijke problemen, niet als geestesziekten of fysiologische problemen. Nogmaals, ik sluit fysiologische factoren niet uit, maar het is geen fysiologisch probleem. Het probleem is dat ik niet in de Geest wandel. En er zijn misschien momenten of toestanden in mijn lichamelijk functioneren die het moeilijker, of lastiger, voor me maken om in de Geest te wandelen, maar ik ben nog steeds verplicht dat te doen.

Want wandelen in de Geest zorgt ervoor dat mensen geen ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, homoseksuelen, sodomieten, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars, afpersers enzovoort meer zijn. Het gaat erom gewassen te worden door het bloed van Jezus, geheiligd te worden door de Heilige Geest en gerechtvaardigd te worden in de Naam van de Heere Jezus.

Dit zijn de dingen die de geestelijke antwoorden op deze problemen vormen. En deze problemen zijn geestelijke en morele problemen, geen psychologische problemen. Ik besef dat ik afwijk van wat de meeste christenen tegenwoordig over dit onderwerp zeggen, maar ik sta er helemaal niet alleen in. Er zijn nog steeds christenen die vasthouden aan Bijbelse antwoorden op deze problemen.

28

De leus: alles is mij geoorloofd

Vers 12:

Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig.
Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij niet onder de
macht van ook maar iets laten brengen.

1 KORINTHE 6:12

Nu heb je natuurlijk gemerkt dat hij in vers 12 twee keer hetzelfde zei:

Ik mag alles.

En vervolgens brengt hij daar op twee verschillende manieren een beperking in aan:

Niet alles is goed voor me.

Ik zal me door niets laten beheersen.

Er is nog een plaats waar hij dit doet, in hoofdstuk 10. In hoofdstuk 10, vers 23, zegt hij:

Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen bouwen op.

1 KORINTHE 10:23

Dat is hoofdstuk 10, vers 23. Dat betekent dat hij in 1 Korinthe vier keer deze zin herhaalt:

Alle dingen zijn mij geoorloofd.

En dat gebeurt in twee passages, waarbij hij het in het eerste geval twee keer in hetzelfde vers zegt, en in het tweede geval twee keer in hetzelfde vers. Het klinkt, tenminste in de oren van veel Bijbeluitleggers, als een citaat. Dat wil zeggen: alsof hij iets aanhaalt, een uitdrukking waarmee deze Korintheïers vertrouwd waren. Sterker nog, ze waren er misschien niet alleen mee vertrouwd; ze hebben die mogelijk zelf bedacht. Dat is moeilijk te zeggen.

Natuurlijk zijn er ook in Bijbelcommentaren rages. Als je geen Bijbelcommentaren leest, is dat misschien een verstandige keuze. Maar in de theologie zijn er rages en modes, en ik vertrouw er niet op dat alle Bijbeluitleggers, zelfs wanneer ze allemaal hetzelfde zeggen, daar altijd een goede grond voor hebben. Soms heeft een invloedrijke man het een generatie geleden gezegd, en moet iedereen die ook maar iets voorstelt laten zien dat hij het met hem eens is. En zo geven alle Bijbeluitleggers van de volgende generatie zijn mening weer, of daar nu een goede grond voor is of niet. Ik vraag me soms af of het punt dat ik nu ga maken daar een voorbeeld van is.

Maar bijna alle commentatoren zijn het erover eens dat je Paulus' woorden 'Ik mag alles' tussen aanhalingstekens zou moeten zetten. Zijn uitspraak 'Niet alles is goed voor me' is dan zijn antwoord daarop. En die aanhalingstekens geven aan dat mensen

in Korinthe, een bepaalde libertijnse groepering in Korinthe die geen enkele beperking aan hun gedrag wilde, dit als leus hadden:

Ik mag alles.

En het is mogelijk dat ze dat zelfs hadden opgepikt door een verkeerde toepassing van de manier waarop Paulus het Evangelie bracht, omdat Paulus de nadruk legde op genade. Het verschil tussen Galaten en 1 Korinthe is opvallend. Want telkens weer, keer op keer, probeert Paulus in Korinthe de overdreven nadruk op vrijheid te bestrijden onder de libertarische of libertijnse, antinomistische, gnostische types in Korinthe. Terwijl hij in Galaten juist voor vrijheid pleit en benadrukt:

Sta dan vast in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, en laat u niet weer met een juk van slavernij belasten.

GALATEN 5:1

Maar hij wil niet dat dit te ver wordt doorgetrokken, want je kunt ook helemaal doorslaan met dat idee:

Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij niet onder de macht van ook maar iets laten brengen.

1 KORINTHE 6:12

29

De vier voorschriften uit Jeruzalem

Je herinnert je het concilie van Jeruzalem, dat in Handelingen 15 wordt beschreven. Daar werden door een bijeenkomst van de apostelen en oudsten van Jeruzalem enkele besluiten genomen over de vraag of de heidenen die zich tot het christendom hadden bekeerd, zich aan de wetten van Mozes zouden moeten onderwerpen. Tot op dat moment waren de meeste bekeerlingen tot het christendom Joden geweest. En zij hadden nooit ter discussie gesteld of ze, nu ze christenen waren, nog steeds de wet

moesten houden. De Joden hielden de wet. Ook de Joodse christenen deden dat. Ze gingen nog steeds naar de tempel. Naar alle waarschijnlijkheid hielden ze de sabbat. Het was gewoon een gewoonte, en ze zagen geen reden om ermee op te houden. De Joodse christenen besneden nog steeds hun baby's, enzovoort.

Toen kwamen er heidenen tot behoud, en die waren niet besneden en hielden de wet niet. De vraag kwam op: hoort het nu bij de eisen die aan hen als bekeerlingen worden gesteld, dat ze de wet gaan houden zoals wij Joodse christenen dat deden? Daarover moest het Joodse concilie beslissen, en het antwoord was nee. Er werd echter een brief opgesteld die Paulus en Barnabas aan de christenen uit de heidenen moesten bezorgen. Daarin werd hun meegedeeld dat ze de vrijheid hadden om de Joodse wet niet te hoeven houden. Maar hun werd gevraagd zich aan vier beperkingen te houden. Dat wil zeggen, beperkingen op wat voor heidenen normaal gedrag zou zijn, maar wat voor de Joden en voor sommige christenen, onder wie Joodse christenen, zeer aanstootgevend was. Dat waren ontucht, bloed eten, het eten van verstikte dieren en het eten van vlees dat aan afgoden was geofferd. Van die vier dingen vroegen de Joodse broeders in Jeruzalem de christenen uit de heidenen zich te onthouden.

Zoals je aan die lijst kunt zien, is één van die dingen seksuele zonde, ontucht. De andere drie dingen hebben te maken met wat je in je mond stopt. Jezus zei:

Wat de mond ingaat, verontreinigt de mens niet; maar wat de mond uitkomt, dat verontreinigt de mens.

MATTHEÛS 15:11

Bloed eten, vlees eten dat aan afgoden is geofferd, het eten van verstikte dieren: die dingen staan moreel op een heel ander niveau dan ontucht. Toch stonden ze allemaal op dezelfde lijst.

Het was Paulus' taak om samen met Barnabas, en uiteindelijk met Silas, de gemeenten uit de heidenen langs te gaan en hun te laten weten dat het concilie dit verzoek had gedaan. Ik kan me zo voorstellen dat Paulus met die lijst in Korinthe aankomt. Hij zegt: 'Luister, de broeders in Jeruzalem zouden graag willen dat jullie je onthouden van ontucht en van verstikte dieren en van vlees dat aan afgoden is geofferd en van bloed. Zouden jullie hun dat plezier willen doen, alsjeblieft?'

Natuurlijk was Paulus het met het concilie van Jeruzalem eens over de kwestie van ontucht. Hij vond niet dat mensen ontucht moesten bedrijven. Maar wat het eten van vlees dat aan afgoden is geofferd en dergelijke betreft, is het heel duidelijk dat Paulus daar geen gewetensbezwaren tegen had. Dat zegt hij heel duidelijk, zowel in Romeinen als in 1 Korinthe en in 1 Timotheus. In wezen zegt hij dat het niet uitmaakt wat je eet, en dat zegt hij zelfs verderop in dit hoofdstuk.

Dus mijn veronderstelling is dat Paulus, toen hij kwam, plichtsgetrouw de eisen van het concilie van Jeruzalem aan de christenen uit de heidenen voorlegde en zei: ‘Van deze vier dingen hebben ze jullie gevraagd je te onthouden. Maar onder ons gezegd, dat eten van vlees dat aan afgoden is geofferd en van bloed, het kan God niet schelen wat je doet. Het maakt niet uit.’

30

Voedselvrijheid rechtvaardigt geen ontucht

Ik probeer alleen maar te reconstrueren wat er volgens mij is gebeurd. Daarbij ga ik af op wat Paulus hier in deze passage moest rechtzetten. Volgens mij zeiden de libertijnen: ‘Nou, Paulus heeft zelf gezegd dat die beperkingen van het concilie van Jeruzalem er voor God niet toe deden. We kunnen vlees eten dat aan afgoden is geofferd, enzovoort, en trouwens ook ontucht bedrijven. Dat staat op de lijst.’ In hun gedachten maakten ze geen enkel onderscheid tussen ontucht aan de ene kant en het eten van dingen aan de andere kant.

Als je dat in gedachten houdt, kun je goed begrijpen wat Paulus in deze laatste paar verzen van 1 Korinthe 6 betoogt. Als zij zeiden:

Alle dingen zijn mij geoorloofd.

waarbij ze misschien zelfs iets herhaalden wat Paulus zelf onder hen had gezegd, dan zou hij daarmee bedoelen: ‘Alles mag ik eten.’ Maar zij zouden het in een meer absolute zin opvatten:

Alles is geoorloofd.

1 KORINTHE 6:12

met inbegrip van ontucht.

Bedenk dat de libertijnen dit Griekse idee hadden dat het lichaam onverbeterlijk verdorven was. Je kon dus op geen enkele manier helpen om het te herstellen, dus waarom zou je de moeite nemen? Waarom zou je het ook maar enige beperking opleggen? Het gaat toch dood. Het keert hoe dan ook terug tot stof. Laat het gewoon zijn gang gaan en concentreer je op geestelijke gedachten of zoiets. Maar als je ontucht pleegt, is dat niet zo erg. Het lichaam is niet beter als je geen ontucht pleegt dan wanneer je dat wel doet. Dat is blijkbaar wat sommige libertijnen dachten, en hun leus was geworden:

Ik mag alles.

En Paulus geeft hun daarin in zekere zin gelijk. Als we voedsel bedoelen, ja, dan is alle voedsel je geoorloofd.

Er zijn dingen die ik geoorloofd zou kunnen eten of doen, maar die ik niet moet doen omdat ze niet opbouwend zijn. Ze zijn niet nuttig.

Er zijn dingen die ik geoorloofd kan doen, en God neemt er geen aanstoot aan als ik ze doe. Maar het is geen erg verstandige keuze, omdat het gewoonten zijn die mij door mijn eigen verdorven natuur in slavernij zouden kunnen brengen. En dat is beslist een ongewenste toestand. Dat ga ik niet doen. Ik zal niets doen, hoe geoorloofd ook, zegt hij, wat mij in slavernij zal brengen.

Hij zegt:

Het voedsel is voor de buik en de buik voor het voedsel, maar God zal zowel het één als het ander tenietdoen. Het lichaam is echter niet voor de hoererij, maar voor de Heere en de Heere voor het lichaam.

1 KORINTHE 6:13

Ook hier geloven sommige uitleggers dat het volgende een uitspraak van de libertijnen is:

‘Eten is er voor de maag en de maag voor het eten, maar God zal aan allebei een einde maken.’ Maar dat hoeft niet zo te zijn. Paulus zou dat onderwezen kunnen hebben. Het zou zijn onderwijs kunnen zijn. Het maakt niet uit wat je eet: vlees dat aan afgoden geofferd is, bloed, het verstikte. Het maakt geen enkel verschil. Rein voedsel, onrein voedsel. Het lichaam is gemaakt voor voedsel; voedsel is gemaakt voor het lichaam. Die dingen zijn toch tijdelijk. Je lichaam zal terugkeren tot stof.

[Vertalersnoot: de spreker zegt hier ‘lichaam’. In vers 13 staat eerst ‘buik’; daarna spreekt het vers afzonderlijk over ‘het lichaam’.] Het voedsel vergaat door het gebruik, zoals Paulus zegt in Kolossenzen 2.

Dit zijn allemaal dingen die door het gebruik vergaan;

KOLOSSENZEN 2:22

Het is niet zo belangrijk wat je eet. Het is geen morele kwestie. Het heeft geen betrekking op eeuwige zaken.

Maar hij zegt dat ontucht in een andere categorie valt. De dingen die je niet hoort te eten, zijn niet zo belangrijk. God geeft daar eigenlijk niet om. Maar zeggen dat het lichaam voor voedsel gemaakt is en dat we daarom vlees mogen eten dat aan afgoden geofferd is, is niet hetzelfde als zeggen dat het lichaam voor ontucht gemaakt is en dat we daarom ontucht mogen plegen. Het lichaam is natuurlijk gemaakt voor seks, dus pleeg maar ontucht. Nee, zo zit het niet. Het mag dan waar zijn dat het lichaam voor voedsel gemaakt is en dat er niets mis is met wat je eet, maar het lichaam is niet gemaakt voor ontucht. Dat is een andere kwestie. Het is een morele kwestie. Je lichaam is gemaakt om aan de Heere toegewijd te zijn.

31

Ons lichaam behoort aan Christus

En hij zegt in vers 14:

En God heeft niet alleen de Heere opgewekt, maar zal ook ons opwekken door Zijn kracht.

1 KORINTHE 6:14

Ons lichaam zal dus niet helemaal vergaan. Het zal vergaan, maar het zal bij de opstanding terugkomen. En een onbezoedeld lichaam hebben zal er in de eeuwigheid toe doen. Dat is een eeuwige kwestie.

Weet u niet dat uw lichamen leden zijn van Christus? Zal ik dan de leden van Christus nemen en die maken tot leden van een hoer? Volstrekt niet!

1 KORINTHE 6:15

Let op: 'leden van Christus'. Wij zouden eerder zeggen: leden van het lichaam van Christus, of leden van de gemeente. Maar hij betoogt dat de gemeente Christus is. Ze is de belichaming van Christus. Christus Jezus Zelf is het Hoofd van het lichaam, maar wij zijn van Zijn vlees en Zijn beenderen. Wij zijn vandaag de dag Zijn belichaming in deze wereld. Hij uit die klacht op veel plaatsen.

Daarmee bedoelt hij mijn eigen lichaam.

Of weet u niet dat wie zich met een hoer verenigt, één lichaam met haar is? Want die twee, zegt Hij, zullen tot één vlees zijn.

1 KORINTHE 6:16

Daar citeert hij Genesis 2:24.

Wie zich echter met de Heere verenigt, is één geest met Hem.

1 KORINTHE 6:17

Wat hij hiermee bedoelt, is dat er een soort geestelijke vereniging plaatsvindt, hoewel die in de Bijbel in lichamelijke termen wordt uitgedrukt.

Het is beeldspraak. Het is overduidelijk dat mensen, wanneer ze seks hebben, niet één lichaam worden. Ze gaan elk een andere kant op, nog steeds in afzonderlijke lichamen. Ze zijn niet één lichaam in de letterlijke zin van het woord. Wat hij zegt, is dat ze op een soort mystieke manier met elkaar verbonden worden, wat grotendeels psychologisch is. Het heeft vooral te maken met hoe ze voelen en denken, enzovoort. Het is iets geestelijks, meer dan iets lichamelijks. Maar het is bijna alsof twee lichamen twee geesten bevatten, en die geesten nu in zekere zin zijn samengesmolten. Het is dus alsof er uit die twee één persoon ontstaat, in plaats van twee verschillende personen.

Als je dat nu doet als lid van Christus, en degene met wie je je verbindt een hoer is, dan wordt ervan uitgegaan dat iemand die gemeenschap heeft met een hoer, bezoedeld wordt. Je brengt Christus ertoe Zich met een hoer te verbinden; je bezoedelt Hem. Dit is de motivatie die Paulus probeert te geven voor seksuele reinheid: niet alleen jij wordt bezoedeld, maar Jezus Zelf. Je bent een lid van Hem. Je bent een lid van Zijn lichaam.

32

Ontucht en de verontreiniging van het lichaam

Hij zegt in vers 18:

Vlucht weg van de hoererij. Elke zonde die een mens doet, is buiten het lichaam, maar wie hoererij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam.

1 KORINTHE 6:18

zoals Jozef deed. Hij vluchtte, vluchtte letterlijk uit het huis van Potifar toen de vrouw van Potifar hem probeerde te verleiden.

Nu, dat lijkt niet te kloppen als we onder zondigen tegen je lichaam verstaan dat je je lichaam schade toebrengt. Het is waar dat seksuele onzedelijkheid je lichaam schade kan toebrengen. Je kunt er ziekten door oplopen, maar dat gebeurt niet bij iedereen. Niet iedereen die hoererij bedrijft, krijgt daar ooit een ziekte van. Als hij dus denkt aan lichamelijke schade, zegt hij eigenlijk iets wat strikt genomen niet waar is. Hoererij brengt het lichaam niet altijd lichamelijke schade toe, en er zijn andere zonden die dat wel doen. Zelfmoord is een zonde die het lichaam beschadigt. Gulzigheid en dronkenschap kunnen het lichaam zeker beschadigen, en dat zijn ook zonden.

Paulus heeft het hier dus niet over het vernietigen van het lichaam in lichamelijke zin, of over zondigen tegen je lichaam in de zin dat je het lichamelijke schade toebrengt. Hij heeft het, net als eerder in hoofdstuk 3, over degenen die het lichaam van Christus verontreinigen:

Als iemand de tempel van God te gronde richt, zal God hem te gronde richten, want de tempel van God is heilig, en deze tempel bent u.

1 KORINTHE 3:17

[Vertalersnoot: de Engelse formulering die de spreker aanhaalt, gebruikt hier ‘verontreinigen’ (defile); de HSV heeft ‘te gronde richten’.]

Bij verontreiniging denkt hij aan geestelijke, morele verontreiniging, niet aan lichamelijke schade. Hoewel het verkeerd is om je lichaam onnodig te beschadigen — ik geloof dat dat slecht rentmeesterschap is — ligt onze prioriteit bij de zorg voor ons lichaam toch niet bij de gezondheid ervan, maar bij de reinheid ervan.

Er is iets aan seksuele onzedelijkheid waardoor die in de ogen van Paulus boven alle andere zonden uitsteekt: ze brengt een bijzondere soort verontreiniging over het lichaam, over de persoon. Dat is een interessante gedachte. Misschien bedoelt hij dat sommige andere zonden het lichaam weliswaar lichamenlijk kunnen beschadigen — dronkenschap en gulzigheid kunnen dat bijvoorbeeld doen — maar dat de gevolgen

daarvan in wezen ongedaan kunnen worden gemaakt. Als je goede eetgewoonten gaat aanhouden en matig gaat drinken, enzovoort, kan de schade die aan het lichaam is toegebracht uiteindelijk vaak worden hersteld.

Maar seksuele onzedelijkheid brengt blijvende schade toe aan de reinheid van het lichaam. Zoals ik al zei, je verliest je maagdelijkheid maar één keer. Je kunt vergeving ontvangen. Je kunt zelfs, nadat je tot behoud bent gekomen, een hoge mate van reinheid in je denken over seksuele zaken bereiken, maar je kunt nooit meer maagd zijn. Je lichaam is verontreinigd.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 1 Korinthe 6:1-11
- Mattheüs 5:40
- Mattheüs 5:25
- Romeinen 12:17
- Romeinen 12:18-19
- 1 Petrus 2:23
- 1 Petrus 4:19
- Judas 1:6
- Daniël 7:22
- Mattheüs 19:28
- 1 Korinthe 1:20
- 1 Korinthe 6:4
- Handelingen 22:25
- Mattheüs 10:8
- 1 Korinthe 6:7
- Mattheüs 5:38-42
- Mattheüs 10:23
- 1 Korinthe 6:8
- 1 Korinthe 6:2-3
- 1 Korinthe 6:9

- Galaten 5:19-21
- Hebreëën 12:14
- Galaten 5:17
- Hebreëën 4:15
- 1 Korinthe 6:11
- Galaten 5:16
- Filippenzen 4:4
- Filippenzen 4:11
- 1 Korinthe 6:12
- 1 Korinthe 10:23
- Galaten 5:1
- Mattheüs 15:11
- 1 Korinthe 6:13
- Kolossenzen 2:22
- 1 Korinthe 6:14
- 1 Korinthe 6:15
- 1 Korinthe 6:16
- 1 Korinthe 6:17
- 1 Korinthe 6:18
- 1 Korinthe 3:17

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.